

Mrskošovna zažila za dobu svého trvání nejpestřejší program a potvrdila svoje přednosti

SEDLČANY Příjemné počasí, perfektní organizace a pestrá nabídka aktivit přilákaly v sobotu 7. května odpoledne do areálu v Luční ulici, pro který je vžitý název Mrskošovna, odhadem kolem tisíce návštěvníků a organizátorů. Sportovní areál zažil za dobu svého trvání největší akci a díky jeho rozlehlosti tu bylo pro všechny dostatek místa.

Hasiči, policisté a zdravotníci

Hasičský sbor města

Sedlčany spolu s jednotkami okolních obcí si připomenuly svátek svého patrona sv. Floriána a nabídly výstavu používané techniky – od té nejstarší z roku 1959, kterou opečovává například SDH Libiň, až po nejmodernější vozy značky Tatra a Mercedes. Velitel jednotky Milan Šerák potvrdil, že plánovaný program dodrží beze změny, a tak nechybělo cvičení mladých hasičů ze Sestrouně, ukázky hašení hořlavých kapalin, vyprošťování osob z havarované-

ho nebo hořícího vozidla...

Šerák podotkl, že vloni vyjžděli k 79 událostem, letos mají na kontě zatím 26 případů, z toho byly lesní požáry před dvěma týdny těmi největšími zásahy. „V posledních dvou letech máme opravdu perfektní vybavení,“ pochvaloval

Pokračování na straně 14

Pohotovostní služba je zajišťována v rámci ambulance

SEDLČANY Jak fungují v objektu sedlčanské nemocnice ambulance? A s jakými obtížemi a kde přijmou pacienta po jejich provozní době? A co poradit člověku, kterého v sobotu nebo v neděli trápí bolesti v oblasti močového měchýře? O aktuální informace jsme požádali provozního ředitele této nemocnice Filipa Zítka.

„Seznam provozovaných ambulancí je na našich internetových strán-

kách. Zde pacient nalezne kompletní informace týkající se jejich ordinací doby,“ sdělil k prvnímu dotazu. Dále uvedl, že pohotovostní služba je zajišťována v rámci chirurgické ambulance. „Po dobu ordinací hodin, to znamená ve všední dny od 7 do 20 hodin a o sobotách, nedělích a státních svátcích od 7 do 19 hodin, může pacient přijít k ošetření či vyšetření týkající se

Pokračování na straně 2

Cizí jazyk se můžete učit jakkoliv poctivě, stejně pak nerozumíte. Nejdůležitější je mluvit

SEDLČANY Jen co dovírám prosklené dveře kavárny Vltavan, vítají mne dva zářivé úsměvy. Martina a Frazer. Češka a Brit. Sedí tak trochu schovaní v koutě, stejně jako posledně. Snad aby si zajistili trochu vizuálního soukromí pro své konverzace. „Naše Coffee

& Conversation je taková obdoba ranních konverzací nad šálkem čaje nebo kávy v Anglii,“ představuje mi Martina jejich záměr. „V Anglii se samozřejmě lidé neschází proto, aby si procvičili své komunikační dovednosti, ale proto, aby

Pokračování na straně 3

Doménou nové vedoucí vysokochlumeckého skanzenu Kláry Posekané jsou interiéry

VYSOKÝ CHLUMEC Klára Posekaná zastává od začátku letošního roku post vedoucí vysokochlumeckého skanzenu, který je pobočkou Hornického muzea Příbram. V rozhovoru, kte-

rý nám poskytla, přiblížila sebe, svoji práci, některé letošní akce a také se ohlédla za Velikonocemi, kdy skanzen kromě jednotlivých zájemců navštěvovaly školy, děti z dětských domovů

i středočeská hejtmanka.

Když jste od svého zaměstnavatele, ředitele Hornického muzea Příbram Josefa Velfla, dostala nabídku vést skanzen,

Pokračování na straně 8

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERGCEMENT Group

BETONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA
725 635 401
www.transportbeton.cz

Lady Carneval v podání Bohuše Matuše a starostů byla mimořádným zážitkem

KRÁSNÁ HORA Druhou květnovou neděli slavily maminky svůj svátek. V kulturním domě v Krásné Hoře nad Vltavou se v sobotu 7. května jako poděkování maminkám konal společenský večer. Pozvány byly nejen maminky, které u vchodu dostaly kytičku karafiátů, ale i jejich partneři.

Po páté hodině se na pódiu vydali starostové

Pokračování na straně 13

Na Sedlčansku našlo zatím azyl 775 uprchlíků

REGION Podle aktuálních informací sedlčanského starosty Miroslava Hölzela našlo k 5. květnu přímo v Sedlčanech azyl 111 ukrajinských běženců, z tohoto počtu je 49 dětí.

„V rámci celé naší obce s rozšířenou působností je hlášeno k pobytu 775 osob

této národnosti, z toho 348 dětí,“ sdělil dále starosta. „Do sedlčanských základních škol bylo umístěno a zařazeno do výuky 41 dětí a jedno začalo navštěvovat mateřskou školu. V obou základních školách máme dostatečně velkou kapacitu

Pokračování na straně 2

Pohotovostní služba je zajišťována v rámci ambulance

Dokončení ze strany 1 chirurgické či traumatologické oblasti. Může se tam dostavit i v době uzavření urologické ambulance s tím, že od 15.30 hodin je chirurgická ambulance provozována jako chirurgická pohotovost.

To obnáší také povinnost uhradit pohotovostní poplatek. Upozornil zároveň, že v případě, že se pacient dostaví na chirurgickou pohotovost s jinými než výše uvedenými – například interními – potíže-

mi, je též orientačně vyšetřen a v případě potřeby odeslán na další vyšetření do jiné nemocnice – nejčastěji do Oblastní nemocnice Příbram.

„V době uzavření chirurgické pohotovosti se musí pacient nechat vyšetřit či ošetřit v jiném zdravotnickém zařízení,“ doporučil ředitel Filip Zítka s tím, že kontakty na tato zařízení či na převoz Zdravotní záchranné služby jsou uvedeny u vstupních dveří sedlčanské polikliniky. **-mb-**

Na Sedlčansku našlo zatím azyl 775 uprchlíků

Dokončení ze strany 1 – celkem 290 volných míst. Přijmout několik desítek žáků tak není žádný problém,“ podotkl.

Připomněl také, že v knihovně jsou pro dospělé zájemce pořádány pravidelné kurzy základy češtiny, což je veřejností kvitováno. „Žádné vět-

ší problémy v souvislosti s pohybem Ukrajinců u nás jsem nezaznamenal. Celý systém se daří zvládat bez konfliktů. Pokud byly nějaké dohady na úřadu práce, tak jsme situaci zklidnili pravidelnými pochůzkami strážníků městské policie,“ dodal.

Marie Břeňová

Semaforey pozlobily řidiče

DUBLOVICE „Obrátili se na nás s žádostí o pomoc řidiči, kteří ve středu 4. května projížděli obcí Dublovice. Upozornili na závadu semaforů, které tam jsou umístěny z důvodu práce na komunikaci. Semaforey pouštěly řidiče ve stejný okamžik v obou směrech anebo z jedné strany svítila oranžová a v protisměru semafor střídal barvy, jak měl,“ uvedl Petr Krch, velitel Městské policie Sedlčany.

Informaci předali strážníci v rámci integrovaného záchranného systému operačnímu středisku a to se obrátilo na konkrétní firmu, aby závadu rychle odstranila. „Dublovice jsou mimo naši působnost, ale přesto nenecháváme podobné případy bez reakce. Při každém oznámení uděláme opatření,“ sdělil Krch. Potvrdil, že šlo již o druhé pochybení světelné signalizace, která jim byla na linku 156 oznámena. **-mb-**

Více Šimonů

REGION Cestou ze školy našel žák šesté třídy sedlčanské ZŠ Propojení Šimon Dvořák ze Štětovic ve vlaku mobilní telefon. Ještě

týž den jej vrátil majiteli, který bydlí pět kilometrů od Sedlčan. Více takových dobře vychovaných Šimonů... **-sr-**

Rozptyl může zajišťovat pouze osoba určená správcem hřbitova

SEDLČANY Ve městě vstupuje v platnost od 10. května Nový řád pro pohřebiště, který rada města schválila 20. dubna a byl vyvěšen na úřední desce do 9. května. Řád vydá-

na rozptylovou loučku je pro veřejnost zakázán. Věnce, kytice a svíčky lze umísťovat jen na místa, která jsou k tomu účelu u rozptylové loučky vyhrazena. Provozovatel pohřebiště

obřadu si zájemce domluví právě s tímto zaměstnancem Sedlčanských technických služeb.

„Pohřební řád takové podrobnosti, včetně formy pietního aktu, zda se uskuteční s řečníkem, případně knězem nebo úplně v tichosti, neřeší. Ale i tato forma má svoje náležitosti. Zaměstnanci Sedlčanských technických služeb vše konzultovali se Správou hřbitova v Příbrami. Při rozptylu by měla být například tráva minimálně čtyři centimetry vysoká, aby se popel zachytil a nerozfoukával ho vítr. Bez oprávněné osoby určené správcem pohřebiště není rozptyl možný,“ zdůraznil starosta. Potvrdil také, že na rozdíl od některých jiných měst, není rozptyl v Sedlčanech nijak zpoplatněn.

Ukládání nebo rozptylování zpopelněných lidských ostatků však musí být důstojné. Na to řád pohřebiště i zákon o pohřebnictví pamatují a nedodržení je hodnoceno jako přestupek. Přestupku se dopouští ten, kdo zachází s ostatky způsobem dotýkajícím se důstojnosti zemřelého nebo mravního cítění veřejnosti. Lze za ně uložit pokutu až do výše 100 tisíc korun.

Marie Břeňová

vá město po předchozím souhlasu Krajského úřadu Středočeského kraje. V úvodní části se potvrzuje, že provozovatelem hřbitova jsou Sedlčanské technické služby.

Obsáhlý dokument se zmiňuje také o rozptylové loučce, která se nachází v nové části hřbitova. Její území je zviditelněno a osazeno stromy. Zaměstnanci Sedlčanských technických služeb zde umístili žulový pomník, u kterého budou pozůstalí mít možnost položit květiny nebo zapálit kahánek.

V řádu se praví: „Vstup

je oprávněn zvadlé nebo jinak znehodnocené květinové dary, případně jiné předměty, z těchto míst odstranit. Místa rozptylů nejsou zjevně označena.“

Důležitá je pro veřejnost informace, v níž se uvádí: „Rozptyl je zajištěn osobou určenou správcem pohřebiště zpravidla od 1. dubna do 31. října s ohledem na dostatečnou výšku trávniku.“ V současnosti bude nepochybně touto osobou Petr Zimák. To potvrdil i starosta Sedlčan Miroslav Hölzel a poznamenal, že jde o novou možnost pohřbení a samotný způsob

Tele se pustilo na vandr

REGION Na tísňovou linku 156 dostali strážníci sedlčanské městské policie v minulém týdnu hlášení, že ve Vápenici u Vysoké-

ho Chlumce volně pobíhá tele a může si způsobit zranění nebo při pohybu na komunikaci ohrozit řidiče. Informaci předali

kolegům z Policie ČR, kteří se následně postarali o to, aby nedošlo k dopravní nehodě.

Marie Břeňová

Rehabilitační ústav Kladruby spustil v Sedlčanech Telereh

SEDLČANY I lidé ve vyšším věku potřebují pohyb – to je hlavní myšlenka, s níž se sedlčanský domov seniorů přihlásil k nabídce Rehabilitačního ústavu Kladruby. Ve spolupráci s odborníky spustili za podpory ředitelky Jaroslavy Kocíkové

v tomto krajském zařízení pilotní projekt Telereh.

Tři skupinky po deseti seniorech začaly rehabilitovat prostřednictvím video nahrávek, které by jim měly být užity, s ohledem na jejich zdravotní kondici, na míru. V tělocvičně

mají cvičenci velké plátno a podle toho, co na něm vidí, procvičují protažení a posílení nohou, například páteře a správné dýchání. Využívají různé pomůcky – ručník, míčky nebo overbally čili pružné nafukovací míče. **-mb-**

Cizí jazyk se můžete učit jakkoliv poctivě, stejně pak nerozumíte. Nejdůležitější je mluvit

Dokončení ze strany 1
v neformálním prostředí navázali příjemné a mnohdy užitečné kontakty,“ vysvětluje. „I tento benefit bychom chtěli vnést do našich lekcí anglické konverzace,“ shodnou se oba.

Kde se vzali?

Usměvavá Martina se z Anglie vrátila do své vlasti po dvaceti letech. Ne sama, se svým mužem. Tak zkušený cestovatel a fotograf Frazer nyní v Sedlčanech zakouší to, čím si ona prošla v jeho domovině. „Pomaloučku se usazujeme, objevujeme okolní přírodu. Našli jsme zde již pár přátel, se kterými vyrážíme na túry, na kola a na skály. K odpočinku jsme si oblíbili kavárnu Vltavan,“ bere si slovo sympaták Frazer. Přestože oba jsou velkými milovníky zdejší krajiny, neocitli se na Sedlčansku náhodou. „Když jsem byla ještě malá, koupila maminka starou stodolu v Nahorubech. Bylo to tehdy skvělé rozhodnutí, skoro až vizionářské,“ rozesměje se Martina. „Je to naprosto překrásné místo na samotě! V dětství jsem tam trávila s rodinou veškeré víkendy i prázdniny.“

Do světa na zkušenou

V devadesátých letech, brzy po maturitě nastoupila do banky. „Chtěla jsem si vydělat peníze, abych mohla cestovat,“ začíná vyprávět

vět svou životní pouť. „Pak se ale česká banka spojila se zahraniční a nastal obrovský tlak na znalost angličtiny, a tu jsem měla velmi chabou,“ vzpomíná.

Martina se po dohodě se svým zaměstnavatelem rozhodla přerušit své pracovní závazky a na šest měsíců odcestovat do Anglie. Jako pomocnice v rodině, chcete-li au-pair. „Setkání s paní domu, renomovanou právníčkou Moirou bylo pro mne doslova požehnáním! Velmi rychle pochopila, že jí vůbec nerozumím,“ směje se. „A tak každé ráno, než odešla do práce, mi ručně

domáci. „Děti v té rodině byly již velké a samostatné a já měla dostatek volného času,“ dodává ještě.

Frazer

Oblíbenou kratochvílí jí byly vycházky a túry do přírody za městem. Stejně jako Frazerovi. „Milton Keynes je nové moderní město na půl cesty mezi Londýnem a Birminghamem. Jeho obyvatelé jsou většinou podnikatelé ryze zaměřeni na svou práci,“ vrací se do hovoru Frazer doposud pozorně sledující mé a Martinino přepínání mezi češtinou a angličtinou. „Sám jsem tam přices-

miřil zpátky do víceméně průmyslového města.

Přidává o svém rodišti ještě dvě zajímavosti: „Panské sídlo Bletchley Park sehrálo významnou roli ve druhé světové válce. Šifrantům Vládního informačního ústředí se tam podařilo prolomit kód nacistického šifrovacího stroje Enigma, což znatelně zkrátilo její trvání. Druhou zajímavostí je, že Bletchley je kolébkou společnosti Marshall Amplifiers. Každá rocková hvězda používá při svých koncertech jejich ozvučení. Na to jsem zvlášť hrdý!“ zdůrazňuje Frazer coby fotograf hudebních magazínů.

Společně na túry i životem

Osud je svedl dohromady při návštěvě kina se společnými známými. „Když jsme pak seděli ušichni v baru, byl jsem překvapen, jaká místa Martina v okolí zná. V Milton Keynes jsem neznal téměř nikoho, kdo by měl o túry valný zájem,“ zadívá se na svou partnerku i po letech s pýchou. Martinin studijní pobyt se tak z šesti měsíců protáhl bezmála na dvacet let. Jejich společná cesta životem je dovedla přes mnohé zajímavé pracovní aktivity – od Martinina vedení komunitního divadla pro lidi s mentálním postižením, přes Frazerovo fotografování pro cestovatelské i jiné časopisy, přes společné počítání

ohroženého druhu plhů až zpět k Martinině dětství – do Nahorub.

Covid, konec i začátek

„Covid byl jedním ze spouštěčů našeho rozhodnutí přistěhovat se natrvalo do Čech,“ dělí se Martina o nedávné události. „Lockdown prakticky zastavil všechny mé i Frazerovy pracovní aktivity. Navíc má maminka přichází již do pokročilého věku a chci jí být oporou. Tak vloni v dubnu přišel čas na návrat domů,“ usměje se.

Martina a Frazer nyní žijí v oné bývalé stodole na samotě. „Je to někdy trochu drsné, ale nám se takový způsob života líbí. Je občas dobré být mimo dosah sítě,“ rozumí si. Ty sociální raději tvoří naživo. Proto každé úterý v šest večer usedají v kavárně sedlčanského hotelu Vltavan ke stolku a čekají na zájemce o konverzaci v angličtině s rodilým mluvčím. „Nikdo se nemusí bát ani stydět, vítáme lidi s jakoukoliv úrovní angličtiny. Kdyby hovor náhodou vázl, máme připravená témata i jednoduché společenské hry,“ láká k příjemnému podvečeru Martina. Své pozvání podporí vlastní dávnou zkušeností: „Cizí jazyk se můžete učit jakkoliv poctivě, když pak vycestujete, stejně zjistíte, že nikomu nerozumíte. Nejdůležitější je mluvit!“

Lucie Kakosová

Martina a Frazer jsou každý úterní podvečer v kavárně Vltavan naladěni k přátelské konverzaci v anglickém jazyce.

napsala dva archy papíru úkolů na ten den. Musela jsem si to vše nejprve přečíst, vyhledat ve slovníku a všemu porozumět, abych mohla stanovené povinnosti vykonat. Byla to obrovská zkušenost,“ oceňuje po letech přístup své paní

toval proto, abych si vydělal nějaké peníze. Žil jsem před tím rok na Novém Zélandu. Původně jsem z Bletchley, což je vlastně malá vesnice, kterou toto město postupně spolknulo,“ osvětluje proč duši dobrodruh a cestovatel za-

Krchov mohl být posledním místem odpočinku

SEDLČANY Strážníci Městské policie Sedlčany prostřednictvím linky 156 kontaktoval v sobotu 7. května volající, který oznámil, že v osadě Krchov na Petrovicku leží v komunikaci muž. Oznamovatel se obával, aby tuto osobu nikdo nepřešel.

„Jde o lokalitu nacházející se mimo naši působnost a proto k případu sami

vyjet nemůžeme. Vyrozu měli jsme ale okamžitě operační středisko Policie ČR a kolegům jsme případ i s kontaktem na oznamovatele předali,“ sdělil Petr Krch, velitel Městské policie Sedlčany. „Vždycky se v podobných situacích, kdy může dojít k přímému ohrožení života, snažíme o to, aby do příjezdu záchranných oznamovatelé

setrvali na místě. Mohou tak zabránit, aby nedošlo ke střetu člověka s jedoucím vozidlem. Když rozhodují minuty, bývá klíčové, aby do příjezdu sanitky se zdravotníci prostřednictvím mobilu při poskytnutí první pomoci spolupracovali,“ doplnil komentář k jednomu z víkendových případů.

Marie Břeňová

Pohyb lidí na vozíčku bude méně namáhavý

SEDLČANY Lidé upoutaní na invalidním vozíku a uživatelé takzvaných chodítek upozorňují na problémy, které jim působí v ulici 28. října přechod od prodejny řeznictví Dvořák k samoobsluze Flosman, kde je čeká namáhavé zdolání nerovného chodníku.

Starosta Sedlčan Miroslav Hölzel má pro ně dobrou zprávu: „Letos v tomto

úseku počítáme s předláždáním čili rekonstrukcí, a to z obou stran – jak směrem z Havlíčkovy ulice, tak z ulice 28. října. Vyměníme čedičovou a zčásti poníčenou mozaiku za novou žulovou tak, aby to navazovalo na chodníky v centru.“ Doplnil, že tato akce si vyžádá náklady ve výši kolem 200 tisíc korun.

Marie Břeňová

Po dvouleté pauze se sešli zdravotně postižení na členských schůzích. Vedla ji nová předsedkyně

SEDLČANY Místní organizace Svazu tělesně postižených (MO STP) Sedlčany se po dvouleté koronavirové pauze znovu probouzí k životu. Schůze 27. dubna, která byla svolána do Kulturního domu Josefa Suka, se zúčastnila významná část členské základny. V mezidobí ukončila činnost dosavadní předsedkyně Marie Trčkové a ve funkci ji nahradila Iva Voráčková. K výměně došlo i v případě členů výboru. Více informací sdělila nová předsedkyně Voráčková.

Jak dlouho jste členkou MO STP a kdy jste byla zvolena za předsedkyni?

Členkou jsem od roku 2007. Volby se konaly vloni formou per rollam. Využili jsme způsob, který zákon umožňuje. K hlasování dochází mimo shromáždění písemnou formou především v případě, kdy není možné udělat společné setkání. To byl i tento případ. Členové svým podpisem na seznámkách potvrzovali, zda s návrhem jmen nového vedení souhlasí. Hlasů pro naše zvolení muselo být dvě třetiny. Rozhodli jsme se pro korespondenční volby především proto, že jsme nechtěli pauzu, která nastala v době koronaviru, dál prodlužovat.

Od členů jsme měli ohlasy, že jim společné setkávání, komunikace a akce chybí.

Seznámíte čtenáře s konkrétními jmény členů nového výboru?

Čtla bych především vyslovit uznání bývalé předsedkyně Marii Trčkové a dosavadním členům výboru za to, že svoje funkce vykonávali. Jejich práce si vážím a chceme na to dobré navázat, jak to jen nejlépe dovedeme. Je to závazek, hodně stráveného času nad přípravou a spoustu zařizování, které si ten, kdo to nikdy nezkusil, ani neuvědomí. Organizační záležitosti, které dubnové členské schůzi předcházely, jsme připravovali od loňského roku. Chyběly nám zkušenosti a o rady, jak postupovat krok za krokem, jsem telefonicky žádala naše kolegy z příbramské nebo pražské organizace STP.

Mojí zástupkyní a místní předsedkyní je nyní Jarka Krivská, novou pokladní Helena Hončíková. Revizní komise je tříčlenná, vede ji Věra Jírová a jejími členkami jsou Milena Ešnerová a Olina Hrstková.

Jaký byl program členské schůze a jaká byla účast?

Organizaci tvoří v současné době 125 členů,

z tohoto počtu jich přišlo na schůzi do kulturního domu 86 a ještě se našeho jednání účastnilo na deset hostů, které jsme požádali o krátký několikaminutový

Iva Voráčková, nová předsedkyně Místní organizace Svazu tělesně postižených Sedlčany

vý projev. Přišli mezi nás starosta Sedlčan Miroslav Hölzel, vedoucí odboru sociálních věcí Městského úřadu Sedlčany Věra Skálová, zástupce městské policie Petr Nosian, lékař a sedlcanský zastupitel Karel Marek, za sedlcanský domácí hospic Křídla na jednání byla Daniela Bendová a Šárka Hrazánková, z Okresní organizace SPT Příbram se dostavila Marie Vondrášková, rádi jsme mezi sebou uvítali i Marii Fischerovou, zástupkyni sluchově postižených z Příbrami. Kulturní vystoupení sedlcanských dudáků ZUŠ Sedlčany Julie Nevlidové a Jaromíra Kunce, vítězů krajského kola soutěže,

jsme přesunuli s ohledem na jejich časové možnosti hned na začátek. Hned po zvolení mandátové a návrhové komise jsem podala zprávu o činnosti a seznámila jsem účastníky s letošními plány. Zájemci už absolvovali pobyt ve Františkových Lázních. Nadšeně celkovou péči a podmínky okomentovala Marie Vondrášková. Někteří naši členové využijí i další nabídky okresní organizace a pojedou od 6. do 11. června na rekondici do Sezimova Ústí nebo na přelomu srpna a září je možnost jet na týden do Soběšic. Na 18. května připravujeme zajímavou besedu s bylinkářkou Jiřinou Hlaváčovou, která se uskuteční v Městském muzeu v Sedlčanech od 14 hodin.

S jakými druhy postižení se lidé do vaší organizace hlásí?

Jde o kardiovaskulární choroby, nemoci zraku a pohybového aparátu a vnitřních orgánů... Je toho víc.

Kde máte v současné době zázemí?

Klubovna je stále v přízemí v ulici Kpt. Jaroše v budově, kde je také knihovna. Vchod je zvenčí a dveře do ní máme z chodby, hned naproti kanceláři firmy pana Dlou-

hého. Před propuknutím koronaviru to fungovalo tak, že každou středu měl v klubovně někdo službu. Bylo tam možné vyřídit různé záležitosti, požádat o radu... V současné době ale ještě pravidla nemáme nastavena. V Havlíčkově ulici, kde máme vývěsku, najdou členové aktuální informace, včetně možnosti návštěv.

Jak je na tom organizace po finanční stránce? Připlácíte členům na některé aktivity?

S penězi to není žádná velká sláva a proto jsme se dohodli, že alespoň prozatím příspěvky – například na masáže – poskytovat nebudeme. Musíme se ke zvyšujícím nákladům postavit tak, jako to děláme v domácnosti, budeme šetřit. Část příjmů tvoří příspěvky členů, které jsou nastaveny na sto korun ročně. Z toho hradíme náklady a pohoštění na členských schůzích, nájem klubovny a existují i další výdaje. Letos jsme znovu požádali o finanční podporu radu města Sedlčany a zastupitelstva některých okolních obcí. Z oslovených obcí se nám už ozvaly a peníze na účet poslaly například Kosova Hora, Vysoký Chlumec, Křečovice a doufáme v příjezdy i dalších.

Marie Břeňová

Radní požádají kraj o vypsání výběrového řízení na zubního lékaře

SEDLČANY Zubní ordinace v budově staré polikliniky zůstává druhý měsíc prázdná. Dentistka Ilona Šauerová ukončila ke konci března letošního roku s městem Sedlčany dlouhodobý nájem a dosud jediným uchazečem, který měl zájem tu vykonávat obdobnou praxi, byl Petr Čáp.

Radnice však podmínila uzavření nájemní smlouvy tím, že tento mladý zubní

lékař uzavře smlouvy alespoň se dvěma velkými zdravotními pojišťovnami. On má však o svém zaměstnání a podnikání jiné představy. Na tiskové besedě 5. května starosta Sedlčan Miroslav Hölzel potvrdil, že radnice ze svého zásadního požadavku neustoupila. „S doktorem Čápek jsme samozřejmě dále komunikovali, on se rozhodl rozjet svoji praxi bez smlouvy s pojišťovnou

a pokud vím, tak již hledá nové vhodné prostory. Po přání jsem mu, aby se mu povedla ordinace někde jinde rozjet a pokud budou fungovat nadstandardní placené služby, za kterými jezdí někteří občané do Prahy nebo do Benešova také v Sedlčanech, tak to bude fajn.“

Zároveň mu starosta sdělil, že ordinaci po doktorce Šauerové má město v úmyslu ponechat pro

zubního lékaře, který by byl ochoten její pacienty převzít a podmínky města akceptovat. „Argumentujeme tím, že chceme mít v tomto v podstatě dotovaném zdravotnickém zařízení takového lékaře, který obslouží pacienty na základě smlouvy se zdravotními pojišťovnami. Nikomu přitom nebráníme, aby šel vlastní cestou. Když i bez uzavření smluv se zdravotními pojišťovnami

mu bude klientela ochotna všechny služby zaplatit, je to každého rozhodnutí,“ dodal.

„Domluvili jsme se 4. května na radě města, že požádáme krajský úřad o vypsání výběrového řízení na zubního lékaře a zároveň zopakujeme požadavek na výběrové řízení na praktického lékaře,“ doplnil informaci starosta Hölzel.

Marie Břeňová

Bývalou úpravnu pitné vody kupuje Kosova Hora

SEDLČANY Bývalá úprava pitné vody v Kosově Hoře, kterou celá desetiletí procházela voda z potoka Mastník a byla hlavním zdrojem pro obyvatele Sedlčan, je osmým rokem nefunkční. Po dokončení přivaděče, který dopravuje do Sedlčan vodu přes Benešov z přehradní nádrže Želivka, pro ni město Sedlčany nemělo využití.

Pozemek, včetně budovy, nabízel k prodeji a když se dlouho žádný uchazeč nepřihlásil, zastupitelé města Sedlčany odhlasovali snížení

nejnižší prodejní ceny na polovinu. Čas plynul a s ním

Miroslav Hölzel

klesala naděje na zpeněžení tohoto již nepotřebného majetku. Radnice dokonce začala zvažovat možnost de-

molice budovy. Teď má však o jednu starost méně. Starosta Sedlčan Miroslav Hölzel uvedl, že kupujícím je obec Kosova Hora.

„Zastupitelé Kosovy Hory již schválili, že bývalou úpravnu odkoupí za námi požadovaný 1,52 milionu korun. Tato suma nám byla nabídnuta v obálkové metodě. Smlouva bude na tuto částku uzavřena po 6. červnu, kdy by měl být prodej schválen i našimi zastupiteli,“ sdělil starosta Hölzel. „Podle informace

starosty Kosovy Hory Martina Krameše pro objekt nemají zatím konkrétní využití, ale považují za rozumné tento majetek koupit. Vede je k tomu i to, že se nachází v obci a cena z naší strany je vnímána jako „přívětivá“. Určitě bývalá úprava není jednoduchou stavbou, jak z pohledu vyklizení a vyřezání těžkých technologických zařízení, tak i při její případné demolici. Na druhé straně má ale výhody – objekt je přístupný po veřejné komunikaci, je zasíťovaný

a je možné jej znovu připojit i na elektrickou energii,“ poukázal na některé zápory i klady starosta Hölzel.

K budově úpravy nám poskytla i krátký komentář Lenka Havlíčková, místostarostka Kosovy Hory: „O způsobu využití budovy a pozemku bývalé úpravy jsme nerozhodli a budeme o tom na zastupitelstvu teprve jednat. V dnešní době jsme ale tento počín vyhodnotili především jako smysluplnou investici do budoucnosti.“

Marie Břeňová

● **Koupím les nebo pole jakékoliv výměry.** Tel.: 730 529 545. 102/22

● **Pronajmu garsoniér 1+kk, solidní jednání a platební historie.** Tel.: 732 279 705. 103/22

● **Prodám dvě křesla Poäng (IKEA), tmavě hnědá kostra, bílý sedák (200 Kč/ks – i jednotlivě).** Tel.: 608 543 848. 104/22

● **Muž 60/170 hledá ženu k vážnému seznámení.** Tel.: 705 107 205. 105/22

● **Prodám elektrosvářečku Elektrokov JS 90-2. Dále kovový regál 2x 90/190 cm.** Cena dohodou. Tel.: 604 280 604. 106/22

● **Koupím auto 4x4 Jeep, Mitsubishi nebo podobné i v horším stavu.** Tel.: 722 422 223. 107/22

● **Pronajmu byt 3+1 v RD v Sedlčanech, možnost využívat zahradu. Cena a podmínky dohodou.** Tel.: 721 882 000. 108/22

● **Mladá rodina hledá dům/chalupu/státek ke koupi – Sedlčany a do 40 km kolem nich. Za nabídky děkujeme.** Tel.: 733 521 752. 109/22

Prodám palivové dřevo měkké 900 Kč/prms a tvrdé 1 300 Kč/prms nařezané a naštipané. Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

Práce domů

Přijmu pracovníci (pracovníka)

na výrobu slaměných kruhů na brigádu i HPP
Podmínkou vlastní prostory např. garáž

Bližší info na tel.: 605 121 784

● **Prodám kůzlata, kuřata a králíky.** Tel.: 608 408 009. 110/22

Domov seniorů Vojkov
hledá pracovníky na pozici

ZDRAVOTNÍ SESTRA

na celý úvazek dle variabilního plánování 12hodinových směn

Nabízíme: plat dle tarifních tabulek, po zapracování nastavení osobního ohodnocení dohodou, pravidelné odměny 2x ročně, příplatky za směnnost a náročnost, obědy zdarma, příjemné pracovní prostředí

Své nabídky společně s životopisem zasílejte

na e-mail: konickova@dd-vojkov.cz

Tel.: 737 430 788, 317 835 186

www.dd-vojkov.cz

Rekreační středisko Prosaz Líchovy

přijme

kuchaře, uklízečku, provozního

(možno na HPP, dohodu nebo brigádu)

Tel.: 737 815 906

Krmiva Skalický – Luhy 19, Prosenická Lhota

Otevírací doba: Po–Pá 15–17, So 9–12

Po tel. dohodě kdykoliv: 736 446 094

Krmiva značek:

De Heus – Energys hobby

Venkov a tradice

(Krmiva pro: drůbež, králíky, holuby, křepelky atd.)

Nově v prodeji granule a konzervy pro psy a kočky

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

Domov seniorů Vojkov

hledá nové zaměstnance na pozici

PRACOVNÍK/CE

V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH

Požadavky: zájem o práci v oblasti přímé péče o seniory (práce u lůžka), bezúhonnost, empatie

Nabízíme: plat dle tarifních tabulek, po zapracování navíc osobní ohodnocení, pravidelné odměny 2x ročně, příplatky za směnnost a náročnost (plat cca 30 000 Kč hrubého)

Možnost variabilního plánování 12hodinových směn, dodatková dovolená 1 týden (tzn. celkem 30 dní za rok), obědy zdarma, příjemné pracovní prostředí

Dále nabízíme: zprostředkování zvýšení kvalifikace

Své nabídky spolu s životopisem zasílejte na e-mail:

konickova@dd-vojkov.cz

Tel.: 737 430 788, 317 835 186

Klesající tendence v tabulce naznačuje konec epidemie

REGION Počet pozitivních případů stoupl pouze v Nedrahovicích z jednoho na dva a v Solenicích z nuly na jeden. Počet obcí, ve kterých není nikdo pozitivně testovaný na covid, už stoupl na sedmnáct. Ve čtrnácti obcích přitom byla nula již minimálně minulý týden. Celkově klesl počet pozitivně testovaných v našem regionu téměř na polovinu.

V obcích s rozšířenou působností, které dlouhodobě sledujeme, tedy Příbram, Sedlčany Votice, je pozitivita stále v nižším počtu případů. V pátek 6. května jich bylo evidovaných 100 z 226 testů, na Sedlčansku 26 z 36 testů a na Voticku 3 ze 43 testů, které tu byly za sedm předchozích dnů provedeny. V nemocnici byli čtyři obyvatelé Příbramska, dva ze Sedlčanska a žádný z Voticka.

Olga Trachtová Hadáčeková

	6. 2.	13. 2.	20. 2.	27. 2.	6. 3.	13. 3.	20. 3.	27. 3.	3. 4.	10. 4.	17. 4.	24. 4.	1. 5.	8. 5.
OBEČ														
Dublovce	17	6	8	5	5	5	5	3	4	8	5	1	0	0
Hříměždice	8	2	4	1	1	4	2	0	2	0	0	0	1	0
Jesenice	6	5	2	3	1	2	2	2	0	1	2	2	0	0
Kamýk nad Vltavou	32	11	5	5	9	7	11	6	5	11	8	9	12	4
Klučenice	10	9	3	3	1	2	1	2	3	1	0	0	0	0
Kňovice	5	2	4	0	1	1	1	2	2	0	0	0	0	0
Kosova Hora	24	21	12	5	11	7	2	3	3	3	5	0	2	1
Krásná Hora nad Vlt.	16	8	8	13	10	5	5	20	12	10	6	3	3	3
Křečovice	12	7	2	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0
Křepenice	1	1	1	1	2	1	0	2	0	0	0	0	0	0
Milešov	5	1	0	4	1	1	3	0	1	0	1	0	0	0
Nalžovice	14	16	10	8	2	4	4	2	3	2	3	2	2	1
Nedrahovice	11	5	3	3	7	4	3	4	2	2	4	4	1	2
Nechvalice	11	9	5	4	2	1	3	4	4	3	2	1	1	1
Osečany	1	1	4	0	0	1	1	2	1	1	0	0	0	0
Petrovice	43	20	11	10	8	8	13	12	4	4	1	4	3	2
Počepice	7	7	3	4	2	2	0	0	5	0	1	0	0	0
Prosenická Lhota	7	12	4	8	2	1	4	2	1	0	0	1	0	0
Příčovy	9	3	2	2	1	0	2	2	1	2	3	1	0	0
Radič	2	1	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0
Sedlčany	213	153	93	56	50	48	62	47	46	54	22	21	19	7
Sedlec-Prčice	80	48	25	20	22	25	20	22	21	14	6	6	6	4
Solenice	10	7	2	2	0	0	1	2	0	0	0	0	0	1
Svatý Jan	10	6	4	4	0	2	0	2	2	1	1	0	0	0
Štětkovice	6	3	1	3	2	3	4	1	3	3	0	0	0	1
Vojkov	7	6	2	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0
Vrchotovy Janovice	36	33	14	6	4	2	5	6	6	5	2	1	2	0
Vysoký Chlumec	18	9	5	2	2	10	7	4	4	1	2	1	1	0
Zduchovice	8	6	1	2	2	2	3	4	3	3	5	3	1	1
Celkem	629	418	238	174	148	149	165	157	140	132	80	61	54	28

Při vítání ptačího zpěvu bylo největším zážitkem kroužkování ledňáčka říčního

REGION Kdy jindy než s jarním návratem tažných ptáků se za nimi vydat, řekla jsem si. Nejlépe za pomoci ornitologů, tak jako minulou sobotu v Počepicích, kdy se konalo seznamování veřejnosti s ptačím světem v rámci evropské tradice založené roku 1893 v Anglii. Díky dobrovolné snaze organizátorů se v těchto dnech koná jen v České republice ke stovce setkání.

Dozvěděla jsem se jako laik řadu pro mne naprosto překvapivých věcí a užitečných informací. Viděli jsme například vzorovou ptačí budku pro sýkorky, dozvěděli jsme se o nových poznatcích a způsobech označování skleněných ploch na ochranu ptactva. Pryč už jsou poznatky o siluetách dravců.

Než jsme se ale na místě sešli, organizátoři museli již časně zrána připravit nárazové síť, abychom pak mohli být přítomni kroužkování. Je pozoruhodné, co vše se při něm sleduje.

Dobře jsme pak zblízka viděli i skutečně modré zbarvení pěvušky anebo výraznou zářící žluť samečka konipasa horského. I známí ptáci při pohledu zblízka vynikli: kosova čerň, drozdova kropenatá hrud'. A co takhle výrazné zbarvení pěnkavy, která je u nás běžným zpěvným ptákem.

Její zpěv zná bezděčně snad každý. Překvapila i informace, že takový obecný ptá-

Martin Chmátal popisuje rozdíl mezi samičkou a samečkem kosa černého. Foto: Iva Králová

ček, jakým je strnad, má ve zpěvu dialekty.

U sýkory koňadry se s překvapením účastníci procházky dozvěděli, že samičce se v době hnízdění vytvoří holá hrud' a břicho, hnízdní nažina, kterou přímo vajíčka či vylíhlá ptačátka zahřívá a svými okolními peříčky je obklopi. Jako peřinkou.

Největším zážitkem bylo pro všechny kroužkování odchyceného ledňáčka říčního. Žádný jeho snímek nevystihne jeho kovově zářivé zbarvení, opravdu stojí za to zajít si k vodním tůňm, kde sedává nízko na větvích mezi typicky nízkým letem nad hladinou při lovu drobných rybek. Nejprve ho ale prozradí písknutí, které za letu vydává, až poté si člověk všimne modrého záblesku, jak se ledňáček kolem mihl. Odtud jeho přízvisko „létající drahokam“.

Děti si s potěšením, a zpočátku ti menší i s ostychem, hladily po kroužkování ptáčky na jejich jemnoučkém peří, než je Mirek Chvátal opět vypustil. Tomáš Mandys jim pak na rozloučenou rozdál časopis Ptáci svět, který si vítězoslavně odnesly. Nejspíš přijdou nejen oni s rodiči napřesrok znovu rádi na tuto již tradiční evropskou ornitologickou oslavu ptačího zpěvu.

Iva Fišerová

Na osečanský zámek přišel doslova nový život

OSEČANY Matěj Stropnický a Daniel Krejčík si určitě ani nepředstavovali, že vedle oživení v letních divadelních přehlídkách Zámek bude! a postupně rekonstrukci, přijde na zámek řada rodin na útěku. Dokonce i miminko. Matěji Stropnickému jsme položili několik otázek.

Začalo to tím, že jste dali oznámení na internet, že ubytujete uprchlíky?

Nejprve jsme byli nuceni trochu to tu upravit, pořídit 200litrový bojler a infra panel do koupelny. Je to paradoxní, že každá válka modernizuje. Řekli jsme řemeslníkům, že to potřebujeme rychle uzpůsobit a oni opravdu hned přišli. Náš instalér Milan Štemberk tu například strávil čtyři dny. Kuchyň už bychom nestihli, tak je spartánská – musí se přinést voda, ale je velká. Pro dlouhodobý pobyt pro tolik lidí by zámek potřeboval větší modernizaci, je to pro nás všechny trochu náročné. Topí se tu dřevem v kachlových kamnech, což může být příjemná změna o dovolené či na víkend. Nicméně ti lidé přijeli z měst, jsou zvyklí na ústřední topení a museli se naučit topit. Ale je to zámek – můžete vypustit děti ven a nepředeje je tady auto.

Kolik lidí jste mohli ubytovat?

Bylo u nás už celkem pět rodin, z toho jedna odjela do Německa a druhá do Holandska. Teď jsou tu spolu sedm týdnů tři rodiny. Z Charkova přijela Olga s dospělým synem. Další rodinu tvoří Anja s babičkou a dětmi ve věku 7, 8 a 12 let z Dněpropetrovska. A třetí rodinu tvoří Maria s novorozencem Darjou, tchýní Nadjou a její dcerou Anjou ze Lvova. Maria byla při příjezdu těhotná, to byla krásná komplikace, ptali jsme se, jestli to tady zvládne, je to určité nepohodlí, společná koupelna, chodby se nevytápějí. Vždyť přijeli v zimě.

Pobyt lidí uprchlých z Ukrajiny musel nutně znamenat vaše velké nasazení?

Jsme na vesnici, řekli jsme si, že musíme více pomoci. Jen jedna rodina přijela autem. Zejména zpočátku bylo vyřízení formalit spojených se statutem uprchlíka opravdu náročné. Opakovaně jsme se kupříkladu nedostali na cizinecké policii v Příbrami na řadu. Vstali jsme nakonec všichni ve čtyři hodiny ráno, abychom vše vyřídili. Musela jet i babička. Byla zima, bylo to i pro ni náročné. To je našťást minulost.

Jak teď vypadá život na zámku?

Každá rodina má velkou místnost, má své soukromí, může tam i stolovat. Máme různý denní režim. Anja jezdí kupříkladu autobusem ve 4.50 do práce. Její děti se učí online a zadané úkoly musí obvykle splnit do hodiny. Jsou doma s babičkou. Olze s Nadjou jsme našli práci na zámku v Radíči. A my střídáme práci, studium, údržbu areálu, stavbu, péči o zvěř a přípravu letního divadla. Rodiny jsou teď už víceméně samostatné, jednou týdně jim uděláme velký nákup masa, ovoce a zeleniny. A někdy potřebují odvézt k doktorovi nebo na úřad. Občas pro ně něco uvaříme, častěji už ale vaří ženy a nám taky kousek nechají.

Máte tu novorozence, malou Darju...

Maminka měla našťásti všechna předporodní vyšetření a v Benešově se podařilo najít ukrajinského porodníka. Dítě přišlo na svět o dva týdny později oproti termínu.

Máte tedy na zámku novou občanku ČR?

Přijatý zákon o uprchlících z Ukrajiny to nezakotvil. Maličká Darja není občanka ČR s právy občana EU a znamenalo to značné úřední komplikace. V porodnici nemohli vystavit rodný list, nejdřív se muselo na matriku, pak přeložit soudním znalcem, s tím

dojet na ambasádu i s dítětem, tam podat žádost o občanství Ukrajiny a za týden znova pro doklad. Naštěstí má tato rodina auto.

Jaké máte vzhledem k pokračujícím rekonstrukcím zámku plány s bydlením vašich hostů do budoucna?

Nechali jsme zámek otevřený, protože prohlídky a letní divadlo jsou naše hlavní příjmy na rekonstrukční akce a ty nemohou celý rok stát. Máme připravený projekt pro ubytování v zámeckém statku, půlku máme našetřenou a na druhou použijeme peníze, co poslali lidé na transparentní účet pro Ukrajince u nás. Čekáme na stavební povolení a za dva týdny rekonstrukce začne. Tam bude mít

to tady kouzlo, ale nepřijeli sem na výlet, přijeli bohužel na dlouho. V úhrnu je to nad očekávání dobrá zkušenost, jsou příjemní, skromní, slušní, čistotní. Mohlo by to vypadat i jinak.

Získali jste nějakou podporu místních lidí?

Na počátku darovala spousta lidí z okolí i z Prahy trvanlivé potraviny, oblečení, drogerii i finance. Byla to velká vlna podpory, krásná empatie. Chlapi ze Sedlčan kupříkladu štípali řadu dní dříví, na topení v kachlových kamnech ho tady spotřebujeme velké množství.

Co vás vedlo k tomu, že jste se pustili do podpory lidem uprchlým před válkou?

Bavíme se o tom spo-

V neděli 15. května vzpomeneme nedožitě 80. narozeniny pana

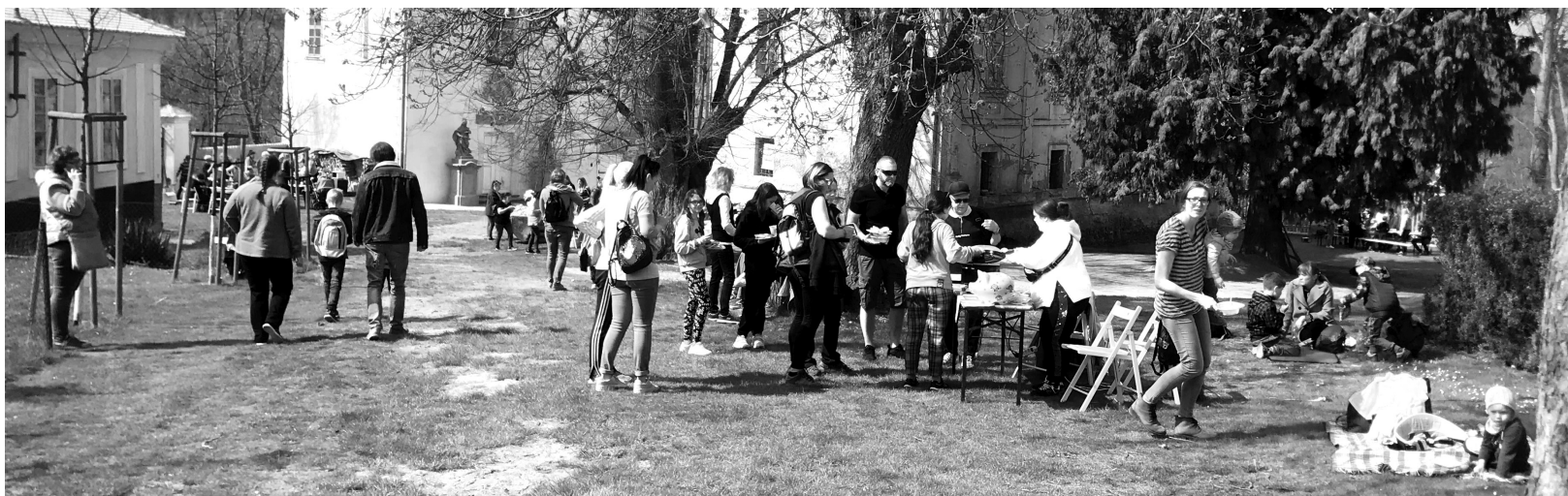
Miloslava Lišky.

*S láskou vzpomíná manželka a děti s rodinami.
Nikdy nezapomeneme*

každá rodina svůj pokoj, koupelnu a ústřední topení. V současnosti máme jen obavu, jestli budou peníze stačit. Na zámku to bylo řešení na prvních pár týdnů, měsíců, a zafungovalo dobře. Pokud by nedej Bože trvala válka déle, mohou tu být zdarma rok dva. Má

lu s Danem. Myslím si, že na konfliktu mají vždy obě strany nějaký podíl. A proto běžný člověk nejvíc pomůže, když pomůže druhému konkrétnímu člověku. Bereme to jako náš příspěvek pro mír, opravdu řečeno.

Iva Fišerová

Doménou nové vedoucí vysokochlumeckého skanzenu Kláry Posekané jsou interiéry

Dokončení ze strany 1
bylo to pro vás těžké rozhodování?

Myslím si, že ne. Několik předchozích let jsme s dosavadním vedoucím Lubomírem Procházkou k tomuto předání štafety směřovali a v tomto duchu jsme i spolupracovali. Věděla jsem, že má vzhledem k dosažení důchodového věku v úmyslu požádat o uvolnění z funkce. Vytkl si za cíl skanzen z pohledu záchrany a transferu budov a objektů dostavět, což se mu podařilo. Naše úkoly se plynule prolínaly. Od ledna se v mé pracovní náplni změnilo jen málo.

Neodrazovalo vás ani dost složité cestování veřejnými dopravními prostředky z Příbrami na Vysoký Chlumec?

To bylo snad to jediné, co jsem zvažovala. Nemám řidičský průkaz, bydlím u Příbrami, tak mi bylo jasné, že musím počítat s komplikovaným přestupováním a že o víkendech to bude s autobusy ještě větší oříšek. Ale když je vůle, tak se i tohle dá vyřešit...

Jak často na Vysoký Chlumec dojíždíte?

Záleží na ročním období. Většinou bývám ve skanzenu alespoň jednou nebo dvakrát týdně. Teď před zahájením sezóny, kdy jsme instalovali expozice a připravovali se na Velikonoce, jsem byla ve skanzenu takřka denně. V zimě, kdy jsme uzavřeni, není potřeba, abych tam byla tak často.

Jaká byla v Hornickém muzeu Příbram vaše hlavní pracovní náplň předtím, než jste se začala věnovat skanzenu? Jaká je vaše specializace?

Byla jsem přijata na místo etnografa a kurátorky

etnografických sbírek se zaměřením především na betlémy. To byla moje hlavní doména. Výstava betlémů v Příbrami na Zámečku pro mě představovala tu největší akci roku.

Klára Posekaná, nová vedoucí vysokochlumeckého skanzenu

Její příprava i organizace byly dost náročné. Později jsem přibrala historický textil a oděvy. Postupně jsem začala spolupracovat na instalaci expozic ve skanzenu, kdy mojí specializací je – jednoduše vyjádřeno – „každodennost 18. století“ od ranního vstávání až po ulehnutí do peřin, tedy ukázat to, co lidé během dne jedli, pili, co si oblékali, jak bydleli... Myslím, že právě úpravy interiérů byly tím, co na mně můj předchůdce Lubomír Procházka oceňoval. Já naopak musím hluboce smekat pomyslný klobouk před tím, jakým je odborníkem na lidovou architekturu. Určitě bych nedokázala v terénu posoudit hodnotu jednotlivých objektů, organizovat stavební práce a vše potřebné zajistit a zařídit. Tak jsme se doplňovali a já se ve skanzenu začala víc a víc angažovat ve Dni řemesel, v programu Vojáci na vsi... Aktivitu v Hornickém muzeu jsem upozadila a nyní mě v Příbrami částečně zastupuje kolegyně Lenka Blažková, která má velmi blízko k betlémům, lokálním řezbářům

i tradicím. Já se v současné době věnuji především skanzenu a zmíněnému textilu.

Měla jste jasnou představu o svém budoucím povolání už na střední škole?

Po absolvování gymnázia jsem pokračovala ve studiu etnologie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Od mládí jsem se zajímala o cizí kultury a o historii běžného života lidí. Zpočátku můj zájem směřoval na mimoevropskou kulturu, ale bylo mi jasné, že to není specializace, která by mě mohla uživit. Z toho, co náš obor nabízel, mně byla nejbližší muzea, konkrétně skanzeny. Doma si mě od malička dobírali, že se odmítám zbavit jakékoliv staré věci a že bych si z nich jednou mohla vybudovat skanzen (smích).

Sedlčansko znáte jen díky cestování a přestupování z autobusu na autobus?

Když jsem jela do Příbrami na přijímací pohovor, byla jsem v regionu podruhé v životě a Sedlčansko jsem začala poznávat až díky skanzenu. Ale když jsem si začala sestavovat rodokmen, zjistila jsem, že od prababičky dál do minulosti se moje kořeny stočily i ke Dlouhé Lhotě u Příbrami a do Kosovy Hory.

Máte konkrétní vzpomínku na bývalého starostu Vysokého Chlumce Františka Chlastáka, který byl renesanční osobností, patriotem a podporoval od samých počátků výstavbu skanzenu?

To vás zklamou. Kontakty s radnicí tehdy řešil pan Procházka... Pokud jsem se s ním potkala při Dni řemesel, tak to mohlo

být i v okamžiku, kdy jsem v jedné ruce nesla kostýmy pro řemeslníky, ve druhé vědro s vodou... Možná jsem také sama předváděla nějaké řemeslo...

Předváděla jste také řemesla? Která ovládáte?

Několikrát jsem předváděla výrobu tkanic a šití. S manželem jsme hovořili o vaření piva, zaměřili jsme se na historické vaření nebo jsem zase jindy přibližovala návštěvníkům bylinky, barvení vlny přírodními barvivy. Baví mě to, ale už si nemohu dovolit strávit celou akci v jedné chalupě. Musím se věnovat hostům, předvádějícím i médiím a potřebuji řešit drobné provozní věci.

Ohlédl byste se stručně za Velikonocemi ve skanzenu?

Na velikonoční akci přišlo 3 500 návštěvníků. Šest dní bylo určeno školám, ale jejich zájem byl menší, než jsme byli zvyklí, což přičítám ještě dvouleté pauze v souvislosti s pandemií koronaviru. Zájem veřejnosti ve čtyřech dnech, které byly pro ni určeny, byl naopak enormní. Řemeslníci se ani na chvíli nezastavili, na pomlázky se spotřebovala spousta proutí a vajíčka pro děti jsme ani nestačili vyfukovat. O víkendu před Velikonocemi a týden po Velikonocích jsme pozvali do skanzenu děti z dětských domovů. Byla to akce pod záštitou středočeské hejtmanky Petry Peckové, která se přijela v neděli 24. dubna k nám osobně podívat a přivezla dětem sladkosti. Pro děti jsme připravovali tříhodinový program, který byl obohacen mimo jiné o ukázky výroby sýra, keramiky a pečení jidášů. V provozu byla kovárna a v rámci vy-

letu měly i oběd. Myslím, že to pro ně byl velký zážitek, i když nedělní počasí bylo nevlidné.

Seznámila byste čtenáře s novinkami a letošními plány?

Nově jsme zpřístupnili interiér obytného domu s přistavěnou stodolou z Říkova u Ješetic. Je to sice nejstarší chalupa ve skanzenu, ale na rozdíl od ostatních objektů byla téměř do poslední chvíle před přestěhováním obydlena. Jedna část expozice ukazuje, jak vypadalo bydlení v 18. století, do kterého se datuje nejstarší část domu, další místnost přibližuje život za první republiky. Chtěli jsme ukázat, co se za ta dvě století změnilo. Obnovili jsme i expozici v obytném domě z Mašova, kde je možné vidět ve světnici ukázkou obydlené bohatého sedláka. Další místnost je věnována textilním řemeslům, chodba přibližuje způsob ukládání potravin a místnost, kde byla dosud expozice seker, jsme přeměnili na ševcovskou dílnu.

Pokud jde o akce, tak pomalu plánujeme příští rok. Na letošek chystáme 4. června Život na vsi situovaný do 17. století, v červenci nás čeká Den řemesel, na konci prázdnin – jak je dobrým zvykem – nabídneme divadelní představení. Letos pozveme příbramské divadlo s titulem Jak jsem vyhrál válku, kde hraje i Aleš Háma. Postupně bychom také rádi nabídli tematické prohlídky, při nichž se zaměříme například na lidový nábytek, venkovská řemesla a víme o obyvatelích jednotlivých chalup a jejich osudech...

Marie Břeňová

Ludmila Fiedlerová: Většina průvodkyň na začátku Řetězového provádění neví, co je to korzet, ale po týdnu nošení to už nikdy nezapomene

VRCHOTOVY JANOVICE

V zámku ve Vrchotových Janovicích už 26 let funguje projekt Řetězového provádění. Vznikl v roce 1994 a díky dlouholeté kastelánce Ludmile Fiedlerové a její dobré spolupráci se školami se mu daří. Tradičním partnerem je i letos 2. ZŠ Propojení Sedlčany, kdy žáci školy vytvoří průvodcovský řetěz od 17. do 21. května. V rozhovoru kastelánka přiblížila, jak vše vnímá po letech ona a jakým přínosem je akce pro mladé průvodce nebo jak na něj reagují návštěvníci...

Připomenete poslání projektu a odlišnost provádění zámekem oproti tomu běžnému?

Smyslem Řetězového provádění, původního janovického projektu, je oslovit návštěvníky-teenagery a současně živě a dlouhodobě propojit jedno muzeum a několik škol. Základní nápad spočívá ve výměně rolí, kdy skupina jedenácti až čtrnáctiletých se po krátké přípravě, která klade intenzivní nároky na různé stránky jejich osobnosti, stává řadou vzájemně na sebe navazujících průvodců v zámku. Trasa poměrně náročné prohlídky je rozdělena podle počtu účastníků a jejich schopností na jednotlivé, nesteré dlouhé úseky – řadu zastavení, kterými procházejí návštěvníci. Možnost zapojit se nabízí Řetězové provádění všem, kteří se pro účast dobrovolně rozhodnou a mají vůli vydržet. Je naprosto jedno, zda jsou či nejsou obdařeni nadáním k činnosti průvodce. Pro jednu skupinu trvá projekt šest dní. V jeho centru stojí mladí průvodci – jejich boj o zvládnutí textu, o pozornost návštěvníků, boj s trémou, pamětí, vlastními handicapy – jde o jejich cestu do minulosti, o jejich

zážitků. Pedagog se během Řetězového provádění dozvídá o svých žácích vždy něco nového, na co může dále navazovat. Projekt lze úspěšně propojit s hodinami dějepisu, literatury, výtvarné či občanské vý-

Jak tráví mezičas než převezmou další skupinku?

Mezi jednotlivými prohlídkami zůstávají průvodci na svých místech. Čekání to musí být tiché a ohleduplné s ohledem

už 26 ročníků „řetězů“, mladí průvodci rozvinuli.

Jaký program čeká žáky po průvodcovské práci?

Po hodinách strávených v prostorách zámku „nepřirozeně“ klidně je nutné

přiblížit lidem z minulých dob v jejich prostředí a jak se začít opravdově zajímat o minulost daného místa.

Odnášejí si řetězová průvodci za svoje působení na zámku také nějakou odměnu?

Každý průvodce na závěr dostane pamětní list, který konkrétně reflektuje jeho týden v zámku, místo v řetězu, jeho zážitky. Získává také kartu čestného hosta, umožňující během následujících deseti let bezplatnou prohlídku – ta představuje odměnu i vzpomínku, která mnohé z mladých průvodců přivádí opakovaně zpátky do Janovic – s rodinou, s partnery, s přáteli... Řetězové provádění není v žádném případě pečlivě opakovaní textu svátečně oblečenými dětmi v atraktivním prostředí zámeckých expozic. To je pouze malý kousek ledovce nad hladinou. Zásadní jsou zážitky účastníků. Jedna věc je postavit se před zrcadlo jako princezna v krinolině, a něco zcela jiného je se pokusit v ní projít dveřmi, vyjít do schodů nebo elegantně usednout. Většina průvodkyň na začátku neví, co je to korzet, natož jak ta věc vypadá – po týdnu nošení na to už nikdy nezapomene.

Co vás osobně dokáže zvláště potěšit?

Je to vždycky kaleidoskop nebo spíš příval zážitků a inspirací. Vzhledem k délce trvání projektu prožívám pokaždé velkou radost z toho, když se povede navázat delší vztah – když se původně řetězový průvodce stane sezónním a pak si třeba zvolí za téma bakalářské nebo diplomové práce některé z janovických témat... Anebo si zámecký park ve Vrchotových Janovicích vybere jako místo, kde chce mít svatbu. Sidonie Nádherná by měla radost.

Marie Břeňová

Od 17. května se ujmou průvodcovské role na zámku žáci 2. ZŠ Propojení.

chovy. V zámku existuje od roku 2002 metodické centrum a právě jeho cílem je nabídnout projekt Řetězové provádění jako jednu z možných forem dlouhodobé spolupráce mezi muzeem a školou.

S jakým předstihem žáci-průvodci od vás dostávají texty?

Texty nedáváme dopředu. Teprve po příjezdu k nám si žáci rozdělí místa na trase prohlídky, dostanou k ní tu svou část informací a učí se jeden den přímo na místě, a to mezi vystavenými předměty, o nichž budou návštěvníkům vyprávět. Během krátké doby si musí účastníci také osvojit základní pravidla práce průvodce, připravit se na nejčastější kladené otázky. Následujících šest dní normálně pracují. Řetězové provádění je na zámku od 9 do 17 hodin.

k probíhajícími prohlídkami i k prostředí expozic – židle je stará pamětnice a rozhodně se na ní nesmí sedět. Zeď nemůže posloužit k pohodlnému opření, je to plocha, kterou před mnoha lety vyzdobil malíř pro potěšení tehdejšího pána na Janovicích, vesele přeskochit tři schody najednou znamená ohrožení vzácné podlahy z 18. století...

Jak podle vašich zkušeností reagují na tuto formu prohlídek návštěvníci?

Návštěvníci vřelě podporují nejisté, čerstvě zrozené průvodce, dávají se s nimi do řeči, chválí je, často tleskají. Texty prohlídek v době řetězového provádění pro ně není chudší na informace a zajímavosti. Jsem přesvědčena, že prohlídka je pro návštěvníky nekonečně pestřejší a zajímavější díky nápadům, kterými ji postupně, během

poskytnout dětem příležitost k nějakým sportovním aktivitám. Současně je to čas „ozvěn“, protože noví průvodci jsou často znepokojeni něčím, co považují za svůj neúspěch, rozrušení vzájemnými nedorozuměními. Příležitost promluvit si poskytují komunitní kruhy a podvečerní program pak přináší různé možnosti setkat se s minulostí Janovic. Poslední z dlouhé řady majitelů byla Sidonie Nádherná. Od doby jejího vynuceného odchodu do emigrace uplynulo už víc než sedesát let, ale dozvuky jejího osudu a otisky jejího života jsou v zámku i parku stále patrné. Právě ona je teď pro současné, i když dočasné, obyvatele zámku bezprostředním spojovacím článkem s minulostí. Součástí programu bývá také pomoc v parku. Je zároveň jednou z možností, jak se

Ve Čtyřlístku je o děti dobře postaráno

PETROVICE „Rodiče mohou každý den odejít do zaměstnání s klidným vědomím, že je o jejich děti dobře postaráno,“ říká v úvodu našeho rozhovoru ředitelka petrovické školky Čtyřlístek Dana Kolínová

Řeknete mi něco o historii vaší školky?

Původně školka sídlila v místním zámečku. V září 1978 byla převážně rodiči dokončena nová budova mateřské školy v „akci Z“. Ve školce byla dvě oddělení, provoz běžel až do školního roku 1996 s kapacitou na padesát dětí. Další roky byl z důvodů malého počtu dětí provoz stažen pouze na jednu třídu. Zadní část budovy byla pak několik let využívána jako místní knihovna. Od roku 2002 se opět ve školce otevřela dvě oddělení a knihovna byla přesunuta do budovy ZŠ. V lednu 2003 se mateřská škola stala příspěvkovou organizací OÚ Petrovice. V posledních deseti letech došlo průběžně k renovaci toalet a umývár, byla udělána nová střecha, vyměněna všechna okna v budově a získána dotace na nový mobiliář herních prvků na školní zahradě. Poslední významnou úpravou byla rekonstrukce dvora u MŠ v létě 2001. Školkou za dobu jejího provozu prošlo mnoho zkušených pedagogů i zaměstnanců. Už několik let pořádáme oblíbené akce jako je vynášení Morany, pálení čarodějnic, vítání sv. Martina, vánoční besídka a spousta dalších. Musím ale vzpomenout i na okamžiky spojené s covidem, kdy se v okolí zavírala školská zařízení jedno po druhém. My jsme vydrželi fungovat v roce 2020 až do konce dubna, jinak se všude zavíralo už na začátku března. V květnu už se školka znovu otvírala dětem i rodičům. V roce 2021 nás už ale covid dostihl v plné síle a podlehl jsme i my a naše MŠ se uzavřela na část listopadu.

Jakou máte kapacitu dětí?

Od 1. ledna 2019 máme navýšenou kapacitu na 56 dětí. Ovšem nikdo netuší, jak to bude do budoucna s válečnými uprchlíky a kolik dětí vlastně ještě přijde a jak se bude řešit jejich umístění.

Kolik dětí z Ukrajiny v této chvíli chodí do školky?

V současnosti máme zapísány tři ukrajinské děti, se kterými nám pomáhá maminka jednoho z nich – promovaná učitelka pro mateřské školy.

Přijímáte pouze děti z Petrovic nebo i ze vzdálenějšího okolí?

Naštěstí jsme nikdy nemuseli nastavovat nějaká kritéria, co se zapisovaných dětí týče, protože

Kolik má Čtyřlístek zaměstnanců?

Ve školce je v současné době jedenáct zaměstnanců. Na každé ze dvou tříd jsou dvě učitelky a asistentka je u dětí, které vyžadují zvýšenou pomoc. Kuchyně má tři zaměstnance, ne však s celým úvazkem. O úklid se nám stará hlavně paní školnice. Také máme v sezóně topiče a celoročně zaměstnáváme na zkrácený úvazek ekonomku. Využíváme i síly z úřadu práce v systému veřejné prospěšných prací.

Co by mělo dítě před nástupem do školky zvládnout?

To je individuální. Záleží na věku dítěte.

Školka Čtyřlístek v Petrovicích má čtyřicetiletou historii.

kapacita nebyla naplněna. Všechny děti můžeme pozvat k zápisu, do příjemného prostředí s velkou školní zahradou. Ke zkušeným učitelkám.

Jak je školka otevřená?

Otevíráme každý den v půl sedmé ráno a poslední děti odcházejí v půl páté odpoledne. Byly doby, kdy se školka zavírala o půl hodiny dříve, ale po dohodě s rodiči, kteří si z pracovních důvodů přáli, aby byla školka otevřená déle, jsme se rozhodli jim vyjít vstříc a je spokojenost na obou stranách.

Kdy máte zápis do MŠ?

Druhého května od 10 do 12 hodin. Pokud někomu nevyhovuje daný termín, lze si telefonicky domluvit jiný, ale nezaručujeme volnou kapacitu v MŠ.

její ratolest zvládne. Kdo má sám děti, tuto situaci chápe, stejně tak i my. Začali jsme tedy posílat rodičům fotky dítěte, jak se po jejich odchodu uklidní, aby oni nebyli celý den ve stresu. Přesto se i mezi dětmi najdou vytrvalci, kteří nástup zvládají hůře. Je zajímavé, že si občas těžko zvykají starší děti, při změnách režimu ve školce. Když jsme začali přijímat dvouletáčky, říkali jsme si, jak to celé zvládnou a nakonec jsme byli příjemně překvapeni, že je vše v pohodě a breku je po rozloučení s maminkou nebo tatínkem jen minimálně. Každé dítě je jiné, není na to tabulka.

Je vhodné brečící dítě nováčka ve školce nechat nebo ho naopak stáhnout a zkusit ho dát do kolektivu za nějaký čas?

Děti kolikrát brečí jen před rodiči a sotva se za nimi zavřou dveře, je po breku. Zvládli jsme to všichni, zvládnou to i naše děti. Hlavně se ráno nevracet přemluvením ze školky domů. Jakmile se rozhodnete, že školky už necouvejte. Mohli byste couvat dlouho.

Jsou dnes děti jiné než dřív?

V zájmu dítěte je potřeba, aby učitel i rodič našli společnou řeč. Vždy je vše o dohodě. A v nahlížení na různé situace je třeba najít společný pohled. Setkáváme se s pestrými paletami charakterů, povah... Nebudeme přece vzývat zlaté staré časy. Co by pak znamenala naše budoucnost? Bohužel už dnes vidím vliv elektroniky na malé děti. Tablety, mobily, počítače...

Je pravda, že je dnes mnohem více poruch řeči?

Bohužel to pravda je. Vše se odráží ve vadách řeči. I styl života rodičů a množství času, který dětem mohou a chtějí věnovat. Poruchy řeči jsou rozsáhlejší – v dnešní době je čím dál víc pozorujeme

nejen u dětí menších, ale i předškoláků.

Práce ve školce je určitě občas psychicky náročná. Jak s kolegyněmi odpočíváte?

Ano, to je pravda. Jednou jste pozitivně naladěná a smějete se půl dne vtipné hlášce, jindy jdete ze zaměstnání s potřebou vytešnit všechny běžné zvuky a mít naprosté ticho. Každá z nás relaxujeme jinak, ale asi všechny máme rády procházky přírodou.

Nevím, zda počítám správně, ale ve školce už vyrostly dvě, tři generace dětí. Vrací se dospěláci, kteří u vás trávili první roky svého života, třeba dnes už jako doprovod svých ratolestí do školky?

Svým způsobem je děsivé i úžasné zároveň, že k nám nyní přichází rodiče, které pamatujeme jako malé děti na školních fotkách a které jsme ve školce měly ještě na začátku našich kariér. „Děti“ se vrací se svými dětmi.

Dodnes si pamatujete slogan na nástěnce u vchodu do vaší školky: „Nevěřte všemu, co slyšíte od vašich dětí o nás, my také nevěříme všemu, co slyšíme o vás.“ Platí to stále?

Děkuji za připomenutí. Mám radost, že si to pamatujete. Vyslechneme toho opravdu hodně. Platí bezesbýtku, že pokud dětem můžeme něco závidět, je to jejich fantazie. Nevěřila byste, co jsme tady za ta léta slyšeli. Například co máte nového doma nebo co se u vás doma děje. Podobně je to ale i naopak. Kde je pak pravda? Kdo ví? A to ať už v dobrém nebo opačně. Naslouchejme dětem, ale stejně jako ony na pískovišti používají síto, jednou s malými otvory, podruhé s velkými, měli bychom i my mít podobné síto a třídit informace. A třeba nás to vrátí k určité hravosti...

Jana Motrincová

Ve Vídni si žáci prohlédli dílo svérázného architekta Hundertwassera, katedrálu, zámek i zoologickou zahradu

SEDLČANY „Po dlouhých dvou letech, kdy jsme nemohli děti vyvézt kvůli epidemii koronaviru, jsme se rozhodli vyjet do zahraničí. Vrátili jsme se k tomu, pána, která patří ke známým symbolům Vídne. Před radnicí jsme si řekli další zajímavé informace a přejeli jsme do zámku Schönbrunn, který je svě-

co jsme dělali v předchozích letech, což je výjezd do německy mluvících zemí. Jeden rok míváme prohlídku Vídne, další rok pak návštěvu bavorského středověkého města Řezna čili Regensburgu a třetí rok jsou na programu Drážďany. Tak se snažíme o to, aby se všechny ročníky do těchto měst podívaly,“ uvedla Vladimíra Křenková, která vyučuje na 2. ZŠ Propojení němčinu, ke školnímu výletu, který v závěru dubna absolvovalo 65 dětí ve věku od sedmé do deváté třídy a tři učitelé jako jejich doprovod.

„Ve Vídni jsme se vydali za dílem slavného svérázného architekta Hundertwassera. Hundertwasserhaus se nachází ve třetím obvodu a děti mohly vidět na vlastní oči jeho hravé a nekonvenční stavby vyvedené v pestrých barvách. Potom jsme si prošli celé centrum. Prohlídky s výkladem jsem se ujala osobně. Nemohli jsme vynechat jednu z nejvýznamnějších rakouských gotických památek – katedrálu sv. Ště-

tově uznávaným kulturním dědictvím. Prošli jsme si celý park a prohlédli si spodní část interiérů. Novinkou, kterou jsme letos zařadili, byla návštěva nejstarší zoologické zahrady na světě. Zoo Schönbrunn děti doslova nadchla, protože viděly mimo jiné pandy, které tam jsou chovány na jediném místě v Evropě,“ uvedla k pestřému programu učitelka Křenková, která působí především jako ředitelka Základní umělecké školy v Sedlčanech.

„O výlet byl obrovský zájem, měli jsme dokonce přihlášenou i řadu náhradníků. Před výjezdem jsme dělali prezentace ve třídách, aby žáci věděli víc o cíli cesty a nyní po návratu máme připravené pracovní listy, které budou dál zpracovávat,“ doplnila Křenková.

Marie Břeňová

Kynologové měli velmi rušný víkend

SEDLČANY Členové Základní kynologické organizace Sedlčany se zúčastnili v sobotu 7. května městského festivalu Volnočasuj ve sportovním areálu MRSKOŠOVNA. V rámci své účasti připravili nejen informační stánek a stanoviště pro děti, ale také ukázkou některých kynologických disciplín a 1. ročník Sedlčanské voříškiady.

Ukázku své činnosti zahájili ukázkou flyballu v podání Nadi Lachoutové a border kolli Lily a Zafiry, Bohumila Stuchlíka a fenky křížence Tammy a Kateřiny Vanišové a border kolie Zoe. Psovodi veřejnosti předvedli trénink tohoto psiho sportu, ve kterém bojují dvě čtyřčlenná družstva na dvou stejných flyballových dráhách. Každá dráha se skládá ze čtyř stejných skokových překážek a boxu, který vystřeluje míček. Na povel psovoda, který však zůstává za startovní linií, vyběhne pes na dráhu, překoná čtyři skokové překážky, naskočí na odrazovou plochu boxu, tím spustí mechaniku, chytí vystřelený míček a aportuje ho zpět

většinou 160 cm nad zemí a musí zůstat viset bez dotyku nohou země na peškovi co nejdéle.

Ukázku psích sportů zakončily dvě sportovně vedené poslušnosti. Tuto disciplínu zahájil Pavel Klauser s americkou stafordšírskou teriérkou Day Bright Pure Gina, následoval Radek Kubeček s německým ovčákem Gorbym Liquido. Kromě velice ochotné a koncentrované chůze u nohy mohli diváci zhlédnout i svižné apor ty či cviky ve staticce jako jsou polohy sedni, lehni, vstaň nebo obraty na místě. Celá ukázka byla pro diváky (i psy) za odměnu zakončena vyhledáním a vystěkáním figuranta, včetně jeho zadržení.

V rámci festivalu se kynologové kromě ukázky činnosti rozhodli uspořádat 1. ročník Sedlčanské voříškiady. Vyhlášeny byly tři výstavní kategorie a dvě doplňkové soutěže. Zlato v kategorii Psí junior vybojoval kříženec čivavy Monty chovatelky Martiny Opltové. Vítězem nejpočetnější zastoupené kategorie Psí dospělák se stala fenka

Sedlčanský psí šikula se stala Pavla Šmídová a její ukázka dogdancingu se třemi kříženci pudla.

Téměř čtyři desítky startujících při první akci takového typu v Sedlčanech organizátory příjemně překvapily. Celý výtěžek ze startovného poputuje do psiho útulku Naděje pro čtyři packy do Opřetic na Benešovsku, který místní kynologové podporují a v čase adventu pro něj pořádají již tradiční materiální sbírku.

Následující den čekala místní kynology další akce, a to závěrečná lekce devítitýdenního Jarního kurzu základní ovladatelnosti a poslušnosti psů všech plemen, který absolvovalo třicet začínajících majitelů a budoucích pejskařů. Kurz byl jako vždy prioritně určen pro majitele štěňátek do deseti měsíců, kteří se pod dohledem trenérů devět týdnů učili správné komunikaci se svými psy. V rámci poslední výcvikové lekce členové organizace připravili pro kurzisty závod. Na čtyřech tematických stanovištích (posluš-

Vítězové Sedlčanské voříškiady v kategorii Malý vystavovatel. Foto: Michaela Janderová

přes překážky k psovodovi. V okamžiku, kdy první pes z družstva protne cílovou čáru, vyběhne další pes. Vítězí družstvo, které má jako první v cíli všechny čtyři psy i míčky.

Jako druhý na plac nastoupil Robert Rajdl a jeho šestiletý americký buldog Jack Frost Low Riwér's, kteří si připravili ukázkou jedné z mnoha disciplín bull sportů. Konkrétně se jednalo o disciplínu hang time, kdy pes na povel psovoda vyskočí a zakousne se do peška zavěšeného

Julie křížence bigla v dočasné péči Pavly Šmídové, která stále čeká na adopci a vytoužený trvalý domov. V kategorii Psí senior získal prvenství sedmnáctiletý kříženec jezevčíka Fil majitelky Kristýny Netíkové. V soutěži Malý vystavovatel zvítězila Tereška Fraštíková a Mia a bezkonkurenčním vítězem soutěže

nost, překážková dráha, zručnost a test) začátečníci se svými psími parťáky bojovali o každý bod.

Nejúspěšnějšími se stali: 1. Lucie Oppltová a zlatý retrivr Beruška, 2. Helena Koubová a kříženec Nela, 3. Pavel Novotný a americký stafordšírský teriér Bronty.

**Lucie Stiborová
Spálenková**

ZKO Sedlčany děkuje za podporu akce městu Sedlčany, Veterinární klinice Na Zdaboři, firmě Účetnictví Sedlčany a obchodu www.sportaoutdoor.cz

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Počepice – Restaurace U Radešínka

13. 5. „Disco Kovářov“ v Počepicích

DJ Martin, nejen oldies hity; 20:00

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

14. 5. Kenny Broberg klavírní koncert; 19:00

■ Sedlčany – Pohoda club

14. 5. DJ Basslicker mejdán s dýdžem Basslickerem z rádia Kiss; 21:00

21. 5. Třetí slunce – Časosběr

koncert kapely Třetí slunce a křest jejího CD Časosběr, hosté Dominik Sosnovec a Duo Valeri; 21:00

■ Sedlčany – Červený Hrádek

20. 5. Sukův komorní orchestr

tradiční koncert hudebního festivalu Sukovy Sedlčany; 18:00

PŘEDNÁŠKY

■ Kosova Hora – klubovna Klubu seniorů

11. 5. Bylinky a mastičky na potlačení bolesti pohybového aparátu, posílení imunity a detoxikaci

zdravotní přednáška s lázeňským lektorem a bylinkářem Karlem Štenbaurem; 15:00

■ Sedlčany – knihovna

11. 5. Čtenářské dovednosti se rozvíjejí od narození

přednáška oblíbeného dětského psychologa Václava Mertina nejen pro rodiče malých dětí; 18:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům Záboj – 160 let

výstava věnovaná 160. výročí jednoho z kulturních spolků v Sedlčanech; do 25. 5.

■ Sedlčany – knihovna

Výstava ZUŠ Sedlčany výstava absolventských žákovských prací výtvarného oboru; do 1. 6.

■ Sedlčany – muzeum Vesnice

výstava fotografií Milana Dlouhého a Martina Zemánka; do 12. 6.

■ Drážkov – Váchův špejchar

Výstava obrazů rodiny Hellerových

výstava obrazů Jana Hella (otec), Evy Hellerové (dcera) a Františka Hodinky (unuk); do 30. 6.

■ Vysoký Chlumec – Skanzen

Vznik a dvě desetiletí budování Skanzenu Vysoký Chlumec

etnografické předměty a fotografie Čeňka Habarta; 31. 10.

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

20. 5. Sexem ke štěstí bláznivá komedie Jakuba Zindelky; 19:00

22. 5. Na poslední chvíli komedie s vynikajícím hereckým obsazením; 19:00

25. 5. Vaříme z vody

(U nás v Evropě) listování s moderátorem Lukášem Hejlíkem; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům

21. 5. Michal je kvítko pořad Michala Nesvadby pro nejmenší diváky a jejich rodiče; 15:00

25. 5. Sedlčanská vonička tradiční jarní pořad ZUŠ Sedlčany v duchu pohádkové hudby; 18:00

KINO

■ Sedlčany

12. 5. Zpráva o záchraně mrtvého

filmový klub; 20:00

13. 5. Kurz manželské touhy

česká komedie; 20:00

14. 5. Vyšehrad – Fylm česká komedie; 20:00

15. 5. Moje krásná příšerka

rodinný animovaný film; 15:00

20. 5. Test

francouzská komedie, drama; 20:00

21. 5. Amélie z Montmartru

francouzská komedie, drama; 20:00

■ Sedlec-Prčice

13. 5. Tajemství staré bambitky 2

česká pohádka; 16:00, 20:00

20. 5. Chyby

české romantické drama; 20:00

■ Kosova Hora

14. 5. Myši patří do nebe dobrodružná animovaná komedie; 15:00

SPORT

■ Sedlec-Prčice

14. 5. Okrsková hasičská soutěž

soutěž v požárním sportu, pořádá SDH Sedlec

■ Krásná Hora nad Vltavou

14. 5. Okrsková soutěž v požárním sportu

■ Kamýk nad Vltavou – hřiště

14. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Sokol Jesenice; 17:00

■ Sedlčany – Taverny

15. 5. Fotbalové utkání

TJ Tatran Sedlčany C – SK Jince 1921; 10:15

21. 5. Fotbalové utkání

TJ Tatran Sedlčany C – FK Sparta Luhy; 17:00

■ Počepice – hřiště

15. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Počepice – SK Kosova Hora; 17:00

■ Petrovice – hřiště

15. 5. Fotbalové utkání

SK Petrovice – SK Tlustice; 17:00

■ Dublovice – hřiště

15. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Dublovice – SK Nový Knín; 17:00

21. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Dublovice B – TJ Zduchovice; 17:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – hřiště

15. 5. Fotbalové utkání

TJ Krásná Hora – TJ Vltavan Hřiměždice; 17:00

22. 5. Fotbalové utkání

TJ Krásná Hora B – SK Vysoký Chlumec; 17:00

■ Sedlčany – hřiště TJ Tatran

15. 5. Fotbalové utkání

TJ Tatran Sedlčany – Český

lev Union Beroun; 17:00

22. 5. Fotbalové utkání

TJ Tatran Sedlčany B – TJ Ligmil Milín; 17:00

■ Sedlec-Prčice – Vítkovo náměstí

21. 5. Pochod Praha-Prčice

56. ročník tradičního turistického pochodu s cílem v Sedlci-Prčici; 7:00

■ Sedlčany – kotlina

21. 5. Rallycross

hobby rallycross

■ Jetřichovice – u dolní stanice lanovky na Monínec

22. 5. Cyklistický závod

24. ročník cyklistického závodu pro závodníky celostátní Extraligy Masters a Jihočeské amatérské ligy; 10:00

■ Jesenice – hřiště

22. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Jesenice – SK Obory; 17:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště

22. 5. Fotbalové utkání

TJ Sokol Sedlec-Prčice – FC Čechie Velká Dobrá; 17:00

■ Kosova Hora – hřiště

22. 5. Fotbalové utkání

SK Kosova Hora – TJ Sokol Dublovice; 17:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna

11., 18. 5. Hajánek

podvečerní čtení pro děti; 17:00

13. 5. Pišu, píšeš, píšeme

odpolední program pro mladé budoucí autory, kteří jsou žáky 1. stupně ZŠ; 13:00

13. 5. Ozdobné náramky

tvorění barevných náramků v programu Šikovné ruce pro děti od 9 let; 18:00

20. 5. Setkání po sousedsku

ukrajinsko-český večer s typickými ukrajinskými a českými jídly; 18:00

■ Sedlčany – hvězdárna

13., 14., 20., 21. 5. Pozorovací program

20:00–23:00

■ Křepenice – náves

14. 5. Májové slavnosti

výrobky z místní pekárny;

dílničky pro malé i velké, zahraje kapela Repete; 10:00

■ Prosenická Lhota

15. 5. Pouť

■ Sedlčany – park v Tyršově ulici

16. 5. Číst a hrát si můžeme i venku

Obejmi mě, prosím – interaktivní program pro rodiny s menšími dětmi; 10:00

■ Vrchotovy Janovice – zámek

17.–21. 5. Řetězové provádění

26. ročník projektu, kdy se žáci stanou průvodci na zámku; 9:00–12:00, 13:00–17:00

■ Sedlčany – kult. dům

18. 5. Výroční členská schůze místního Svazu diabetiků ČR

13:00

■ Sedlec-Prčice – zahrada ZUŠ

23.–29. 5. Májové tančení

tradiční program tanečního oboru ZUŠ formou otevřených venkovních hodin

ROZHLEDNY

■ Onen Svět

Langova rozhledna

o víkendech a svátcích; 09:00–18:00

■ Osečany

Drahoušek

o víkendech a svátcích; 10:00–17:00

■ Přední Chlum

Milada

o víkendech a svátcích; 10:00–18:00

■ Mokrsko

Veselý vrch

o víkendech a svátcích; 11:00–17:00

■ Všechny podrobnosti k uvedeným akcím najdete na našich internetových stránkách

www.sedlcansky-kraj.cz v rubrice Kalendář. Umístění akce do rubriky je zdarma. Upoutávky posílejte včas e-mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz nebo poštou na adresu redakce.

Starosta si pochoval devět nových občánků

PETROVICE Pro všechny čerstvě narozené děti z Petrovic a okolí a jejich rodiny se stal pátek 6. května slavnostním dnem – v obci se konalo letošní první slavnostní vítání občánků.

Rodiče s dětmi v náručí přivítala matrikářka Hana

maluje do pamětní knihy narozených dětí i ke každému zapsanému dítěti originální obrázek, který se nikdy neopakuje.

Každé dítě si posléze starosta Štěpánek pochoval a osobně mu popřál šťastný vstup do života.

Letošní tradiční první vítání petrovických občánků se konalo na dvě etapy.

Šťastná. Po slavnostním projevu starosty obce Petra Štěpánka a zapsání rodičů do pamětní knihy následovalo vystoupení dětí z MŠ Čtyřlístek pod vedením ředitelky školky Dany Kolínové. Ta krom dohledu nad dětmi také

Maminky dostaly kytičku a součástí gratulace byl i dárek dětem. Letos bylo prozatím zapsáno pět chlapců a čtyři děvčátka. Vloni se v Petrovicích a okolí narodilo čtrnáct dětí – deset chlapců a čtyři děvčata. **Jana Motrincová**

Historické traktory se opět sjely do Nahorub

NAHORUBY Malá vesnička po dvouleté pauze v sobotu 7. května hostila stroje značky Zetor. Letošního devatenáctého ročníku srazu historických traktorů, který tradičně pořádá SDH Nahoruby, se zúčastnilo 48 traktorů, tři veteránská

vozidla a dva motocykly.

Po spanilé jždě došlo na losování tomboly, a tak většina účastníků neodcházela s prázdnou. K vydaření akce přispěla příjemná reprodukovaná hudba, dobré občerstvení, ale především nasazení pořadatelů. **-mj-**

Oslavili svátek sv. Floriána a uctili památku obětí druhé světové války

SEDELEC-PRČICE Průvod společné jednotky hasičských sborů okrsku Sedlec-Prčice, vedený přičkou historickou stříkačkou a praporečnický se zástavami, se vydal v sobotu 7. května od sedlečské hasičské zbrojnice na most Karla Burky, kde byl na sochu svatého Floriána zavěšen vzpomínkový věnec.

Slavnostní ceremoniál zahájil starosta hasičského okrsku Vlastimil Šíbal. „Dnes potřetí děláme vzpomínkový akt k uctění památky všech bratrů hasičů a patrona hasičů, svatého Floriána. Jeho socha patří k významným historickým památkám našeho města,“ uvedl.

Poté se jednotka hasičských sborů vydala zpět do Sedlce k městskému úřadu, kde vytvořila společný průvod zástupců vedení města, církvi, členů Českého svazu bojovníků za svobodu, žáků místní základní školy a občanů města. Průvod se vydal k pomníku jednadvaceti občanů Sedlecko-Prčicka, kteří byli zavražděni na sklonku druhé světové války.

Vzpomínkový program byl zahájen položením věnců na pietní místo a slavnostními projevy, které přednesly starostka města Miroslava Jeřábková a farářka Českobratrské církve evangelické Pavla Janděčková. Obě připomněly tragické květnové události roku 1945, vyzdvihly

statečnost, se kterou se naši předkové postavili na odpor fašismu a to i za cenu

nejvyšší – ztrátu života. Zdůraznily, že v dnešní době musíme trvat na nedotknutelnosti lidského života, na právu každého na svobodu, demokracii, lidskost a slušnost. Veřejně odsoudily válečné zločiny v souvislosti s ruskou agresí na Ukrajině. Závěrečnou modlitbu vedl pater Miroslav Vlček.

František Vávra

Lady Carneval v podání Bohuše Matuše a starostů byla mimořádným zážitkem

Dokončení ze strany 1

Krásné Hory nad Vltavou, Petrovic, Klučenic, Milešova a Svatého Jána, kteří

Po krátké pauze na pódium vstoupil sólový muzikálový zpěvák Bohuš Matuš. Ten obecnostvo strhl starými

Příbramské Rebelky vystoupily v rytmu latinskoamerických tanců.

krátce promluvili. Poté své první vystoupení odstartovala příbramská taneční skupina Příbramské Rebelky. Následovalo vystoupení dětí ze ZUŠ Petrovice a Krásné Hory nad Vltavou.

známými hity od Waldemara Matušky, či melodiemi z českých muzikálů. Úplně na závěr si nechal známý hit od Karla Gotta, Lady Carneval. K tomuto vystoupení si přizval starostu

Krásné Hory Jiřího Urbana a petrovického starostu Petra Štěpánka. Nutno říci, že pánové se na pódium s profesionálním pěvcem cítili jako ryby ve vodě a nenechali se, co se tance i zpěvu týče, zahanbit. Dokonce se při jejich vystoupení zaplnil taneční parket.

Když se Bohuš Matuš k velké lítosti všech rozloučil, následovala pauza na večeri, která z rukou personálu jídelny při ZD v Krásné Hoře byla tradičně výborná. Po zákusku a kávě se připravila k vystoupení kapela Axiom. Ta repertoárem strhla všechny v sále k tanci a nebylo pochyb, že se večer věnovaný maminkám velmi vydařil.

Jana Motrincová

Mrskošovna zažila za dobu svého trvání nejpestřejší program a potvrdila svoje přednosti

Dokončení ze strany 1 si Šerák. Kromě techniky, včetně vodních člnů, které mají jak sedlčanští, tak i neveklovští hasiči, si mohli návštěvníci prohlédnout potápěčské obleky, rukavice a další ochranné prostředky používané při výjezdu k dopravní nehodě nebo například při úniku čpavku. Na oslavy svátku svého patrona přijeli do Sedlčan i jejich kolegové z Kosovy Hory, Sedlce, Jistebnice, Petrovic, Dublovic, Libině, Neveklova, Rožmitálu...

Dětem i dospělým měli co říci z oblasti prevence jak strážníci městské policie, tak policie ČR a zdravotníci. „Chceme ukázat dětem techniku městské policie a dát jim některé užitečné rady, aby se vyhnuly porušování zákona a také jakým způsobem si mohou chránit svoje zdraví,“ okomentoval krátce velitel městské policie Petr Krch úkol strážníků na společné akci. Současně zdůraznil, že pokud budou voláni k nějakému případu, musí samozřejmě odjet a plnit si běžné služební povinnosti jinde.

Lákadlo, kam se podíváš

Pod název Festival Volnočasuj se vešlo spousta aktivit. Nenechat si ujít program před pódiem, kde se střídali od 13 hodin účinkující, obejít všechna stanoviště a zastavit se krátce i u stánku se zmrz-

linou nebo u občerstvení s nabídkou kávy, palačinek a dalších lákadel, bylo dost náročné. Výběr byl veliký – na začátku Mrskošovny stál stůl na stolní tenis, na kterém si mohli zájemci zapínkat a pohovořit s Radovanem Faktorem o možnostech přihlásit se do oddílu TJ Tatran, který má v Sedlčanech dobrou pověst a dlouholetou tradici. „Uvažujeme o tom, že bychom pro zájemce ve věku od osmi let otevřeli kroužek stolního tenisu při 2. ZŠ Propojení,“ seznamoval s novinkou Faktor.

Na travnatém pozemku jen o kousíček dál připravoval letouny modelářský klub. „Předvedeme asi osm modelů – jak upoutané, tak dálkově ovládané. V klubu

zájem přitahovaly taneční kreace klubu Slimka, cvičení dětí pod vedením Sandry Janské, cyklisté z oddílu DA-BA. Ukázky jak si bezpečně užívat parkouru a workoutových prvků, inline dráhy nebo lanového miniparku – i to bylo možné vidět a nechat si poradit. Zvláště když pozvání hlavní organizátorky Festivalu Volnočasuj protidrogové městské preventistky Ludmily Farové přijali úspěšní zástupci českého adrenalinového týmu Zabij nudu sportem.

Prádelna, ale také šamanské bubny...

V blízkosti stanoviště skautů měly k dispozici svůj prostor knihovnice,

Muzikoterapie byla na jednom ze stanovišť doménou Michaely Hamáčkové.

je nás v současné době přes třicet, těší nás, že i zájem mladých o modelářství stoupá,“ poznamenal Jan Vinař.

Mimo pozornost návštěvníků nezůstali ani cvičenci ze sedlčanského aerobik studia Dvojka, kanoinisté, softbalisté, ragbisté,

u nichž předváděla paličkování jejich stálá dobrovolnice krajkářka Máří Magdaléna Mílová.

„Naše takzvaná literární prádelna si připravila listování na knížku Babky od autorky Marky Míkové, v němž vystupují čtyři

děti – prckové,“ usmála se knihovnice Jana Roškotová. Zdůraznila, že u každého stánku, které v areálu jsou, děti plní úkoly, za ně dostávají do herních karet

hosty a mají sem vstup dokonce zakázán, v sobotu měli výjimku – respektive byli součástí programu. Pochlubit se mohli úspěšnými psími kamarády

Modelářství přibližovali návštěvníkům (zprava) Stanislav Kopřiva, Miroslav Brouček a Jan Vinař.

razítka a v závěru podle úspěšnosti dostávají odměny. „My jsme si pro děti připravily soutěž zaměřenou na jejich znalosti českých a regionálních pověstí,“ zmínila Roškotová.

A kousek dál se s nezvyklými nástroji představila Michaela Hamáčková. „V Olomouci dokončuji studium muzikoterapie. Tady si každý na sobě může vyzkoušet účinky hudby a jak zvuky kovových bubnů, tibetské mísy nebo deštné hole a šamanské bubny působí na jejich celkovou harmonizaci těla,“ přiblížila.

Zastávku a bližší seznámení s činností si jistě zasloužilo i Rodičovské centrum Petrklíč a řada jednotlivců, kteří se zhostili některého z úkolů.

Voříšci všech velikostí a věku

I když pejsci nejsou v areálu v Luční vítanými

a jejich dovednostmi nejen kynologové, ale především majitelé takzvaných voříšků. První ročník Sedlčanské voříščíady byl soutěží „krásy“ a šikovnosti pro psy, jejichž majitelé se nemohou prokázat žádným dokladem o rase a původu svých čtyřnohých miláčků.

Míša Janderová ze Základní kynologické organizace Sedlčany nepopírala, že účast na voříščíadě je příjemně překvapena. „Výbrané startovní poputuje na podporu psího útulku Naděje pro čtyři packy v Opřeticích v benešovském okrese,“ avizovala. Potvrdila, že při zápisu do soutěže museli všichni předložit ke kontrole očkovací průkazy. Pro psí krasavce a šikuly měli pořadatelé připraveny nejen diplomy, ale i poháry, medaile a balíčky s dobrůtkami.

Marie Břeňová

Festival Volnočasuj ukazoval různé formy aktivit, které by mohly teenagery zaujmout.

Fotbalové víkendové výsledky

24. kolo divize A

FC Rokycany – TJ Tatran Sedlčany 6:0 (3:0)

24. kolo krajského přeboru I. A třídy skupina A

TJ Sokol Sedlec-Prčice – FK Olympie Zdice 5:1 (2:1)

Branky Sedlec-Prčice: 5. V. Kabíček, 11. D. Kohnigsmark, 50, 77. a 89. M. Davidek

22. kolo krajského přeboru I. B třídy skupina E

FK Králův Dvůr B – SK Petrovice 5:0 (1:0)

TJ Tatran Sedlčany B – FK Jinočany 1:3 (1:3)

Branka Sedlčan: 5. P. Lípá

23. kolo okresního přeboru

TJ Sokol Nečín – TJ Tatran Sedlčany C 1:0p (0:0)

SK Kosova Hora – SK Třebosko 1:5 (0:3)

Branka Kosovy Hory: 69. J. Květ

SK Litavan Bohutín – TJ Sokol Dublovice 3:1 (2:0)

Branka Dublovic: 68. J. Lomoz

SK Nový Knín – TJ Sokol Počepice 2:0 (1:0)

23. kolo III. třídy skupina B

TJ Sokol Dublovice B – TJ Krásná Hora 2:3p (1:1)

Branky: 43. M. Holák, 54. J. Janda – 36. J. Janda, 86. V. Čanda

TJ Vltavan Borotice – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou 5:0 (2:0)

TJ Vltavan Hřiměždice – SK Obory 2:1 (1:0)

Branky Hřiměždic: 6. D. Brzjak, 90. P. Netušil

TJ Sokol Jesenice – TJ Sokol Sedlec-Prčice B 3:2p (0:0)

Branky: 52. T. Hulinský, 74. P. Čejda – 56. J. Rataj, 90. S. Boubalík

9. kolo IV. třídy skupina E

SK Klučnice – TJ Vltavan Hřiměždice B 8:2 (4:1)

Branky: 1., 31. a 81. H. Holan, 25. L. Řezník, 37. J. Pecika, 48. O. Vlha, 78. M. Zápotočný, 89. K. Sember – 43. (p) a 69. (p) D. Poslušný

22. kolo III. třídy skupina A – Benešov

TJ Sokol Teplýšovice B – TJ Sokol Vrchotovy Janovice 3:2 (1:1)

Branky Vrchotových Janovic: 40. J. Dvořák, 60. V. Pešta

12. kolo krajského přeboru staršího dorostu skupina A

TJ Tatran Sedlčany – TJ Baník Švermov 3:1 (1:1)

Branky Sedlčan: 14. a 74. J. Kočí, 82. O. Štemberk

12. kolo krajského přeboru mladšího dorostu skupina A

TJ Tatran Sedlčany – TJ Baník Švermov 7:1 (4:0)

Branky Tatranu: 14. J. Pechač, 15. T. Ballon, 21. M. Daněk, 38. A. Plachý, 54. D. Řezáč, 71. J. Brunclík, 80. F. Hypr

26. kolo krajského přeboru starších žáků skupina A

SK Slavia Jesenice – TJ Tatran Sedlčany 2:7 (1:4)

Branky Tatranu: 9. M. Pešta, 16. M. Stibor, 20. a 40. D. Vovsík, 27. J. Hodouš, 62. T. Hodouš, 66. D. Barták

26. kolo krajského přeboru mladších žáků skupina A

SK Slavia Jesenice – TJ Tatran Sedlčany 8:2 (5:0)

Branky Sedlčan: 36. F. Vlas, 40. M. Haas

David Štverák

Výsledek jako ze zlého snu

FC Rokycany – TJ Tatran Sedlčany 6:0 (3:0)

ROKYCANY V sobotu 7. května zavítal Tatran ve 24. kole divize A do Rokycan.

Tříbrankové manko

Domácí tým začal utkáni svižně a hned ve 2. minutě prověřil pozornost brankáře Glogara střelou k tyči. V 7. minutě kopal domácí tým roh a Tatran se poprvé prosadil brankově – bohužel do špatné sítě. Lukáš Brotánek si nešťastně srazil míč do vlastní sítě. Tatran se nemohl

dostat do pohody a nevytvářel si ani brankové příležitosti. Ve 29. minutě zvýšil Michal Černý z přírodního kopu na 2:0. Minutu před koncem se opět prosadil rokycanský tým, když Jan Matas upravil na 3:0.

Demolice dokončena

V druhém poločase Tatran zpočátku odolával, do další inkasované branky uplynula celkem hodina hry. Vyběhnutého Glogara prostřelil Lukáš Kramer – 4:0. Demolice hostů pokračovala. V 65. minutě Michalem Čer-

ným na 5:0 a v 88. minutě na konečných 6:0.

Sestava: Glogar – Kdolský, Repetný (46. Krůta), Haas (61. Habart), Krotl, Hanuš, Dvořák, Sosnovec (65. Kouklík), Brotánek, Sirotek (46. Čípera), Novotný.

Tatran je po 24. kole v tabulce na patnáctém místě s 18 body a skórem 35:68. Vzhledem k výhře Hořovic se posunul v tabulce na předposlední místo. Další utkání hraje Tatran v neděli 15. května od 17 hodin na svém hřišti s posledním šestnáctým Berounem.

David Štverák

Mladí hráči ze Sedlčan se s šišatým míčem proháněli v Rakovníku a Říčanech, dva junioři dokonce v Ostravě

SEDLČANY Po předcházejících deštivých nedělích se nad mladými sedlcanskými ragbisty počasí konečně smilovalo, a tak na začátku května hráli v mnohem lepších klimatických podmínkách i na kvalitnějších terénech. Jejich účinkování v různých týmech jsme

veň trenérem dětí. „*Jednoho hráče jsme měli v týmu A, kde byli opravdu nejtěžší soupeři z Čech. Další tři naši ragbisté nastoupili opět ve skupině C, do které jsou nasazováni nováčci. Tam už se jim dařilo podstatně lépe a naši hráči se ukázali v dobrém světle. Tuto sku-*

a Českých Budějovic. Desetiletí sedlcanský ragbisté vybojovali tři výhry a dvě remízy.

„*Nezmiňuji konkrétní výsledky, ale ty jsou u nejmladších hráčů především pro trenéry – o poháry se na těchto turnajích nehraje,*“ připomněl Miloš Vodrážka a dodal: „*Výsledky ale trenéři bedlivě sledují. Podle sestavy bychom na příštím turnaji mohli zkusit nejvyšší skupinu A. V Říčanech jsme sehráli vyrovnaná utkání, a ani v těch vítězných nám soupeř nic nedaroval zadarmo.*“

Sedlcanský trenér doplnil, že začátkem května junioři Bohouš Švagr a Richard Houdek odjeli do Ostravy k utkání se Sokolem Mariánské Hory. Dopomohli k celkovému vítězství Říčan 116:0. Nyní byli nominováni do širšího výběru U18 ČR.

Poslední novinkou je, že kadetku Mirku Švagrovou, která zahájila svoji ragbyovou kariéru v Sedlčanech, čeká soustředění reprezentace.

David Myslikovjan

Ragbisté Sedlčan kategorie U10 měli po skončení turnaje v Říčanech důvod k radosti.

rozebrali společně s předsedou sedlcanského ragbyového oddílu.

„*Hráči kategorie U12 ve společenství AMMOR (Asociace malých a mladých oddílů ragby) odjeli do Rakovníka,*“ uvedl Miloš Vodrážka, který je záro-

pinu vedl náš trenér Tomáš Kabrhel. Kategorie U10, tedy Desítky, odjely do Říčan. Sedlcanský tým zatím startoval ve výkonnostní skupině B a odehrál celkem pět utkání.“ Mezi jeho soupeře patřily týmy Říčan, Přelouče, Iuridicy, Prahy

KOMENTÁŘ

Kolik berou poslanci

Kolik kdo bere je vděčné téma pro spoustu lidí. O to vděčnější je u veřejných činitelů, kde se to ví. Nejde však o to, kolik peněz někdo každý měsíc dostane, ale jestli si je zaslouží. Protože pokud si je zaslouží, ať má. Řadový poslanec pobírá necelých sto tisíc základ, plus případné náhrady až dalších padesát tisíc. To je dost, ale výsledky práce našich poslanců zásadně ovlivňují život v naší zemi. Tudíž chci mít ve sněmovně ty nejlepší z nás, a ty musíme dobře zaplatit, to se nedá nic dělat.

Otázka je, jestli si svůj plat

zaslouží poslanec Babiš za to, že na jednání sněmovny hodu předčítá z časopisu. Nebo poslanec Okamura, který se na mnohahodinové projevy o ničem přímo specializuje, a když bude ještě pár let trénovat, vyrostě z něj nový Fidel Castro. Jistě, oba pánové mají vyděláno dost, o peníze nejde. Jestli pro tuto zemi nechtějí pracovat, neměli kandidovat. A když v práci svými obstrukcemi brání i všem ostatním, je to už za mě hodně špatně.

V demokracii totiž platí, že politická rozhodnutí vycházejí z vůle většiny. Jasná většina

voličů dala svůj hlas koalici SPOLU, tedy jinými slovy, občané České republiky si většinou přejí, aby současná vláda naplňovala svůj program, pro který dostala ve volbách mandát. V normální zemi by opozice čestně uznala porážku, a pak se snažila konstruktivními návrhy doplňovat hlavní směr, který určuje vítěz voleb. Jak vidno, do normální země máme daleko. V tomto případě je jedno, kolik opoziční poslanci berou. Škody, které obstrukcemi způsobují naší zemi, daleko převyšují jejich poslanecké platy.

Bohumil Vohanka

GLOSA

Za Babišem bylo líp

Kdo těch osm let vykračoval za svým vůdcem, byl v každou chvíli loajální, bylo mu náramně. Takže v titulku nejde o překlep přidaným písmenem. Jinak nám ostatním, mimo útvar husího pochodu, nikoliv. Prožili jsme s bezradným vůdcem těžké chvíle nepochopitelných zmatků.

Začaly se vyskytovat billboardy s hlavami nějakých diváků pozorujících hororový film a s několika slovy o tom, jak se nyní mají špatně. Ale když zase mají ohromnou spoustu peněz na takový bill-

board, nejde to dohromady... Jasně, nejsem naivní. Kdybych náhodou někoho z těch nešťastníků potkal, řekl by, že to neplatil. A také by asi řekl, že ta fotka není jeho.

Za můj život jsem zažil několik takových povzdechů v podobném duchu. Takže jsem slyšel třeba „*Za Rakouska bylo líp...*“ nebo „*Za první republiky bylo líp...*“, dokonce i „*Za Němců bylo líp...*“ (když měl vlak dvě hodiny zpoždění). Ale to říkali konkrétní lidé z nějakého konkrétního důvodu v konkrétní situaci. Toto je jiné. Za-

vání to sebechválou. Kdo by takto dával najevo po krátké době nové vlády a za tolik vyhozených peněz, že už je mu smutno po minulé době? A tak jmenovitě. Je to trapné, jako kdyby někdo místo „*Za komunistů bylo...*“ povzdechl „*Jó, to za Jakeše bylo...*“

Kdoví, co nás ještě čeká za překvapení? To se může také objevit billboard s bývalou ministryní financí Alenou Schillerovou s nápisem: „*Nechte finance v těchto rukou. Ona ví, co s nimi.*“

Vladimír Roškot

ZAMYŠLENÍ

Potřebujeme prezidenta?

Kdysi jsem psal zamyšlení nad prezidentskými pravomocemi, které jsou aspoň trochu důležité. A nad tím, jak je špatné, že ty pravomocce má současný prezident. Například poněkolkáté odmítá jmenovat generálem ředitele Bezpečnostní informační služby Michala Koudelku místo toho, aby smekl, že měl pravdu, když on (prezident) se trestuhodně amatérsky mýlil. Nebo to nebyla mýlka? Ke škodě státu, jeho hospodářství i bezpečnosti. Mít prezidenta ke své škodě...?

Za podobné výroky mě někdo odsuzuje nebo i nadává. A tak si dovolím ocitovat oblíbeného K. H. Borovského: „*Za pravdu je různá sazba – jednou pomník, jindy vazba. Kdo ji řekne dřív než včas, tomu pravda zlomí vaz.*“

Předseda odborů Josef Středula dostal na odborářském sjezdu zajímavou podporu. Zúčastněný prezident Miloš Zeman požádal delegáty, zda by svého předsedu přesvědčili, aby šel do prezidentských voleb. Nevím, jak

to delegáti provedli, ale Středula se doma poradil a už sbírá podpisy občanů.

V krátké úvaze vidím dvě verze Zemanovy motivace k takovému ovlivňování prezidentských voleb, i když jich může být více: 1. Zeman ví, že při jeho minimální důvěryhodnosti bude každá jeho protekce „polibkem smrti“, 2. Andrej Babiš už je Zemanovi jako opoziční poslanec k ničemu a Středula může Babišovi brát spoustu odborářských hlasů. Obojí je možné, mezi odlišnými Zemanovými nápady je často velmi tenká hranice. Buď nakonec převáží koho víc potřebuje, nebo kde vidí šanci povýšit svoje ego a někomu se pomstít.

Středula by si jistě vážil postavení, na jaké ještě na minulém sjezdu odborů nemohl ani pomyslet. Prezidentskou roli by hrál jako předseda ČMKOS a asi byl dál posunut otázku, zda prezidenta nutně potřebujeme. Ten současný nás přišel v mnoha směrech draho.

Vladimír Roškot

FEJETON

Jsou to krajani!

Když jsem byla v březnu se svými žáky na Srní, rozhodla jsem se tam „uvést“ také svou rodinu, lépe řečeno její část. Přesně šest týdnů na to jsme se sbalili a vyrazili. Hned na recepci přišlo první milé překvapení, když jsem zjistila, že budeme bydlet jen o dva pokoje dál, než kde jsem strávila ten první týden, na pokoji našich druháků. Chodila jsem po hotelu po paměti, skoro už bych to zvládla i poslepu.

Protože jsem synovi vykládala o bazénu, ve kterém naši školáci bravurně plava-

li, nemohli jsme tuto aktivitu vynechat. Vyrazili jsme tam tedy hned po první večeři. Byli jsme tam téměř sami, až na skupinku dobře se bavících dospělých. Byli mi povědomí, zvlášť pak jeden z nich. „*Není to pan Repetný ze Sedlčan?*“ ptala jsem se manžela. Pokýval a sdělil mi, že už nad tím přemýšlí hodnou chvíli také. Nicméně jsme to zavrhlí s tím, že je mu jen velmi podobný. Druhý den ráno ale bylo po pochybách. „*Celá ta parta má na triku nápis „Sedlčany“*“, tak že je to opravdu on,“ hlásil mi manžel po příchodu na snídani.

Pak jsme vyrazili na procházku. Naplánovali jsme si trasu dlouhou asi patnáct kilometrů, se zastávkou na oběd. I když nám počasí úplně nepřálo, alespoň nebylo u Vydry přelidněno. Po asi dvou třetinách cesty a troše bloudění jsme dorazili mokří na místo, které jsme si vytyčili pro polední pauzu. Když jsme si vybrali z poledního menu, začala jsem se rozhlížet okolo. V celé restauraci hotýlku

v Antýglu byla jen jedna parta lidí. Ale byli mi povědomí. „*Znám tamtu paní a nevím odkud,*“ hlásila jsem manželovi. Chvilí se zadíval tím směrem, aby mě seznámil se svým postřehem: „*Nejsou to Hrejkováci?*“ „*No jasně že jsou!*“ přitakala jsem s překvapením. Ani jim neunikla naše přítomnost a tak jsme alespoň při odchodu prohodili pár slov s tím, že se těšíme na leden na další Hrejkovic-kou dvacítku, kterou právě tato parta organizuje.

Při návratu zpět jsme měli

v plánu navštívit místní vlky. Sedlčáňáky jsme tam pochopitelně nemohli nepotkat. Když jsme se pak dali na odchod směrem zpět k hotelu, zrychlil jeden z nich krok, aby nás dohnal. „*Můžu se zeptat, odkud pocházíte?*“ ozvalo se nám za zády záhy. Když jsme odvětili, že z Krásné Hory, s radostí se otočil na své partáky a zvolal: „*Jsou to krajani!*“ Inu – to si tak odjedete 120 km od domova, abyste se seznámili s lidmi, se kterými se asi setkáváte celý život. **Olga Trachtová Hadáčeková**

